Nr. 145. **Czwartek 26. Czerwca 1873.** **Rok 63.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3. godz. po południu, z wyjątkiem świąt i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy Gazety bez dziennika urzędowego kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct. Z dziennikiem urzędowym w miejscu 10 ct., pocztą 12 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdego inseratu wynosi 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowsk. (Ul. Wałowa Nr. 370).

Reklamacye otwarte wolne od opłaty pocztowej. Listy należy frankować.

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi każdego miesiąca, 5 ark. 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcz. Sam „Przewodnik naukowy“ bez „Gazety“ rocznie 4 zł. w.a

Od Administracyi.

Zaproszenie do przedpłaty na „GAZETĘ LWOWSKĄ“

wraz z „Dziennikiem urzędowym“ i „Przewodnikiem naukowym i literackim“:

półrocznie od 1. lipca:
pocztą 8 zł., w miejscu 6 zł.,

ćwierćrocznie od 1. lipca i 1. paźdz.:
pocztą 4 zł. 75 ct., w miejscu 3 zł. 75 ct.,

miesięcznie od 1. każdego miesiąca:
pocztą 1 zł. 65 ct, w miejscu 1 zł. 30 ct., zaś na „Gazetę Lwowską“ wraz z „Dziennikiem urzędowym“ a **bez** „Przewodnika“, jak w nagłówku.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

J. Ex. p. minister rolnictwa mianował nadleśniczego Józefa Glanza w Kutach nadinżynierem lasowym przy dyrekcyi domen i lasów.

Cesarskie rozporządzenie

z dnia 21. czerwca 1873,

którem na podstawie §. 14. ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141.) wydane zostają osobne postanowienia o rozwiązaniu towarzystw akcyjnych.

Artykuł 1. Jeżeli po wejściu w życie tego cesarskiego rozporządzenia towarzystwo akcyjne rozwiązanem zostaje z wyjątkiem wypadków konkursu, rozdział majątku towarzystwa pozostałego po zaspokojeniu albo zabezpieczeniu jego wierzycieli a względnie połączenie tego majątku z majątkiem innego towarzystwa uskutecznionem być może już po upływie trzech miesięcy począwszy od dnia, w którym ogłoszenie podanem zostało po raz trzeci do wiadomości w przeznaczonych do takich ogłoszeń dziennikach z oznaczeniem tego skróconego terminu.

Artykuł 2. Administracya skarbowa zostaje upoważnioną odpisać w całości albo częściowo a względnie zwrócić należytość akcyjną towarzystw, które w przeciągu sześciu miesięcy po ukonstytuowaniu się zawieszą zupełnie swoje czynności i uchwalą rozwiązanie.

Również może administracya skarbowa przy rozwiązaniu towarzystw akcyjnych przez ich połączenie się (fuzyę) z innemi towarzystwami akcyjnemi zezwolić co do spowodowanych tym sposobem nowych emisyi akcyi na zniżenie należytości uiszczonych od akcyi wycofanych z obrotu.

Artykuł 3. Rozporządzenie to obowiązywać zacznie od dnia jego obwieszczenia.

Wykonanie tego rozporządzenia poleca się ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, 27. czerwca 1873.

Franciszek Józef m. p.

Auersperg mp., Lasser mp., Banhans mp. Stremayer mp., Glaser mp., Unger mp., Chlumecky mp., Pretis mp., Horst mp. Ziemiałkowski mp.

Rozporządzenie ministrów:

spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa

z 14. czerwca 1873.

o §. 18. ustawy z 29. czerwca 1868 (D. u. p. Nr. 118.) dla powstrzymywania i stłumienia zarazy bydlęcej.

Doniesienie, które według §. 18. ustępu 1, wspomnianej powyżej ustawy podane być ma do zwierzchności gminnej o chorobie bydlęcia, wystosować należy w wypadku, jeżeli bydlę jest własnością naczelnika gminy albo powierzonem zostało jego nadzorowi, do tego członka zwierzchności gminy, który w razie przeszkody zastępować ma naczelnika gminy.

Jeżeli w obrębie obszaru dworskiego wyłączonego z terytoryum gminnego (w Galicyi i na Bukowinie) chore bydlę należy do właściciela, dzierżawcy, przełożonego albo zarządcy obszaru dworskiego, albo jeżeli chore bydlę powierzone zostało nadzorowi jednej z tych osób to w takim razie doniesienie, które w myśl powyższego ustępu §. 18 niezwłocznie ma być wystosowane, podać należy do politycznej władzy powiatowej.

Lasser mp., Banhans mp.,
Chlumecky mp.

Do 15. czerwca r. b. ustał księgosusz w Horożance w powiecie podhajeckim, wybuchł zaś w Berezowicy małej w powiecie Zbarazkim. Oprócz tego panuje ta zaraza jeszcze w Kobyle pow. Zbarazkiego, w Tłusteńkiem pow. Husiatyńskiego i w Korsowie pow. Brodzkiego. Z ogólnej liczby bydła rogatego 1682 sztuk padło 18, ubito zaś 109 chorych, i 67 podejrzanych o zarazę.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. czerwca 1873.

Z powodu panowania księgosuszu w Galicyi wydało c. k. Namiestnictwo czeskie pod d. 12. czerwca r. b. L. 31805 względem przywozu i przewozu bydła rogatego i płodów zwierzęcych z Galicyi do Czech na mocy §. 29 ustawy z dnia 29. czerwca 1868 D. p. P ex 1868 N. 118, następujące rozporządzenie.

1) Przywóz i przewóz zwierząt i przedmiotów nadmienionych w §. 2 powołanej ustawy zarazą dotkniętych powiatów Galicyi do Czech lub przez Czechy zakazuje się bezwarunkowo

2) Przywóz i przewóz bydła z powiatów Galicyi wolnych od zarazy dozwala się tylko koleją żelazną. Na stacyach wchodowych Böhmisch-Trübau, Polna, Wittingau i Gratzen nastąpi rewizya w myśl §. 5. powyżej powołanej ustawy.

3) Dalszy transport bydła rogatego na miejsce przeznaczenia nastąpić może tylko koleją żelazną, przyczem zachowywane być mają postanowienia §. 7. rozp. minist. z dnia 7. sierpnia 1868 D. u. P. 119.

4) Wagony kolejowe, w których takie bydło było transportowane, mają być poddane przepisanej desinfekcyi.

5) Przekroczenia tych postanowień podpadają karze w myśl §§. 8 i 34 wyż powołanej ustawy.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 22. czerwca 1873.

Dnia 24. czerwca 1873 wyszedł i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni we Wiedniu zeszyt XXXVIII i XXXIX dziennika ustaw państwa tymczasowo tylko w niemieckiem wydaniu.

Zaszyt XXXVIII zawiera:

Nr. 108. Ustawę z 10. maja 1873, którą wydane zostają policyjno-karne postanowienia przeciw włóczęgom;

Nr. 109. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i ministerstwa sprawiedliwości z dnia 30. maja 1873 oznaczające czas, od którego sądy karne orzekać mają oddawanie osób skazanych do zakładów poprawy i robót przymusowych;

Nr. 110. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i oświecenia z 9. czerwca 1873 zawierające ułożone pomiędzy ces. austryackim i włoskim rządem normy postępowania przy udzielaniu certyfikatów zejścia poddanych obu państw;

Nr. 111. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z 12. czerwca 1873 o uchyleniu pobocznego urzędu cłowego w Bangs w Vorarlbergu;

Nr. 112. Rozporządzenie ministrów spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa z 14. czerwca 1873 do § 18. ustawy z 29. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 118) o powstrzymywaniu i stłumianiu zarazy bydlęcej;

Nr. 113. Reskrypt ministerstwa skarbu z 14. czerwca 1873 o uchyleniu posad inspektorów podatkowych w Trydencie i Ala;

Zeszyt XXXIX zawiera:

Nr. 114. Cesarskie rozporządzenie z 21. czerwca 1873, którem na podstawie § 14 ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) wydane zostają osobne postanowienia o rozwiązaniu towarzystw akcyjnych.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Rady Wydziału krajowego

z dnia 2, 5, 9, 13, 16, 20, 23. 25, 27 i 30. maja 1873.

(Ciąg dalszy.)

Wydział krajowy nieuwzględnił następujących rekursów w sprawach gminnych:

rekursu właścicieli domu Nr. 171, Dz. VIII. w Krakowie. przeciw orzeczeniu tam-

Z HISTORYI UMYSŁOWEJ LWOWA.

(Dokończenie.)

Monografja dziejów umysłowych Lwowa, gdyby ją kto ujął w ramy całego ostatniego stulecia, rozpoczął np. od roku 1786 a doprowadził aż do najnowszych czasów, byłaby bardzo zajmującym obrazkiem, i stanowiłaby kiedyś osobną kartę w przyszłej historyi obyczajów i kultury. Ale nie trzeba by się spuszczać na same drukowane, łatwo dostępne źródła, choć i te dostarczyćby mogły wiele ciekawych szczegółów, lecz należałoby koniecznie zaglądnąć do naszych rozmaitych bibliotek i zbiorów publicznych i prywatnych, wertować w nich pilnie bądźto całe rękopisy, bądźto drobne zapiski i notatki, porozrzucane tu i owdzie, bądź to w końcu korrespondencye znakomitszych ludzi tego czasu, których nie mało posiadają nasze księgozbiory.

Od jedynego przy schyłku XVIII w. literata w Galicyi, p. kasztelana Ewarysta Kuropatnickiego, aż do owej licznej kolonji autorskiej, której miano Lwów nosił przed kilkunastu jeszcze laty, od młodziuchnego konwiktora Karpińskiego, zwierzającego się z swych słodkich sielanek przed ubóstwianą kobietą, od skromnej drukarni jezuickiej i od pierwszej księgarni. polskiej Wilda, założonej w roku 1794, od jedynego pisemka *Dziennika patryotycznych polityków*, lub Pillerowskiego *Intelligenzblattu* aż do dzisiejszego bujnego rozrostu dziennikarstwa, aż do dzisiejszego ruchu wydawniczego i literackiego — jaka ciekawa a zupełnie prawie nieznana epoka!

Pan Kasztelan bełzki Kuropatnicki siedząc na wsi, wydaje swoją geografję Galicyi, układa herbarz, gromadzi materyały do krajoznawstwa, zbiera książki i zostawia po sobie setki rękopisów, samych tak zwanych *silvae rerum*, które dostawszy się później rozmaitym bibliotekom krajowym, mimo chaotyczności swojej pozostaną na zawsze wielce ciekawem i obfitem źródłem do historyi galicyjskiej.

Na samym schyłku XVIII. w. Bogusławski, zasłużony fundator sceny polskiej, w tułaczej swej wędrówce zjeżdża do Lwowa, pokonywa wszelkie trudności, rozpoczyna przedstawienia polskie, sam nowe sztuki pisze lub tłumaczy, budzi zapał powszechny, podnieca ruch uspionych umysłów, i śmiało rzec można, użyźnia rolę pod przyszły zasiew szczęśliwy. Na swem wyjezdnem ze Lwowa zgłasza się do znakomitego dyrektora młodziutki student, z plikiem manuskryptu w rękach, proszący o przyjęcie na scenę swej pierwszej pracy. Studentem tym jest Kamiński, godny następca Bogusławskiego, zasłużony kierownik sceny, autor i tłumacz niezmordowany.

Niezapomniany Ossoliński majątek i pracę całego żywota poświęca gromadzeniu nieoszacowanych zbiorów i pracy uczonej, skupia około siebie wszystkie znakomite siły umysłowe i obywatelskie, pozyskuje Lindego, objeżdża kraj cały, ratując najcenniejsze zabytki piśmiennictwa od zapomnienia lub ostatecznej zagłady — zgoła znosi materyał na ów piękny zakład, który miał być zarazem niespożytym, wspaniałym pomnikiem jego własnej zasługi.

Przed nim jeszcze p. K. Rzewuski przywozi do Lwowa swą bogatą bibliotekę, i otwiera ją publiczności, a cesarz Józef II. nadsyła z Wiednia darem dla uniwersytetu bogaty księgozbiór Garellego. W salonach lwowskich, do tak niedawna jeszcze uciechom i pustym zabawom wyłącznie poświęconych, poczynają później budzić choć w części przynajmniej udział dla prac umysłowych polskich Albert Mier, Kopestyński i uczony Stadnicki, pracuje nad wszystkiemi niemal gałęziami nauki polskiej czcigodny X. Siarczyński; ożywia umysły z otrętwienia i duchowej apatyi dwór sieniawski i jego znakomity gospodarz, książę generał ziem podolskich. Nadchodzą czasy Chłędowskich i Jaszowskich, poczynają powstawać pisma polskie, słabe i nieudolne, nieznaczne i nieśmiałe, ale mimo to torujące drogę lepszej przyszłości.

Pomijam już peryod, trzeci obejmujący zabiegi pokolenia, którego członkowie sędziwi do dziś dnia żyją jeszcze między nami, peryod ów, który pokrótce ale tak ciekawie naszkicował nam August Bielowski w swym nekrologu Józefa Dunina Borkowskiego — bo czasy te mają żywych swych świadków jeszcze, i tradycya ich żyje dotąd. Atoli i one niebawem staną się niedokładnem wspomnieniem, porą nieznaną dla nas, bo żaden z uczestników nie pozostawił nam dokładniejszego opisu tej osobnej, małej epoki ruchu umysłowego we Lwowie.

Myliłby się jednak zdaniem naszem ten, ktoby w podobnej monografji Lwowa uwzględniał wyłącznie tylko literatów fachowych, znanych z imienia, zapisanych w każdym podręczniku historyczno - literackim. Przeciwnie, ktoby badał troskliwie umysłową przeszłość naszego miasta, ten musiałby rozpisać się o niejednym człowieku, o niejednem całem gronie, po którem nic nie pozostało w bibliograficznych katalogach i wśród księgarskiej makulatury, a które przecież wpływało znacznie na życie umysłowe, było jego czynnikiem i ogniskiem. I tu właśnie dotykamy obyczajowej, towarzyskiej strony takiego zadania

Przyszły monograf musiałby koniecznie być także historykiem towarzyskiego życia dawnego Lwowa. Któż większy wpływ wywierał na ruch umysłowy społeczeństwa lwowskiego, i któż wybitniejsze zająć by mógł stanowisko w takiej historyi, jak np. p. mecenas Dzierzkowski, przyjaciel tylu znakomitych ludzi, uczony towarzysz i doradca tylu pisarzy, istna wyrocznia w wielu kwestyach literackich? Jakżeż możnaby pisać monografję ruchu umysłowego, o ile tenże miał ognisko swe we Lwowie, nie wspominając np. obszernie o Stanisławie Borkowskim? W katalogach bibliograficznych mało o obu tych mężach znajdziemy wzmianek; drukowali oni bardzo mało, i to bezimiennie — źle by się więc wybrał, ktoby chciał charakteryzować takie postacie według drukowanych źródeł.

O Sygiercie kto słyszał co u nas? Jest to nazwisko zupełnie nieznane, a przecież ile światła na umysłowe życie lwowskie w pierwszych dziesiątkach lat XIX wieku we Lwowie i w ogólności w Galicyi rzucają koleje i prace tego człowieka. Sygiert chodził do szkół we Lwowie, tu marzyć począł o pracach literackich, tu pierwsze kreślił próby poetyczne, które nigdy nie miały ujrzeć druku. I nie żal nam tych prac, ale żal nam listów Sygierta, rozpoczętych w r. 1796 z ławy szkolnej, pisanych przez dwa blizko dziesiątki lat, listów wielce charakterystycznych, malujących fizyognomję umysłową Lwowa i całej prowincyi naszej, które dotychczas nie użyte, a nawet zupełnie nieznane leżą w jednym z księgozbiorów lwowskich.

Tak samo ma się rzecz z Dzierzkowskim i Borkowskim. Pozostała po obu ciekawa i dość liczna korrespondencya, która stanowi bardzo szacowny materyał do historyi ruchu umysłowego w naszej prowincyi. Ileż to ciekawych szczegółów do życia ówczesnej pory, do usiłowań uczonego świata lwowskiego zaczerpnąć by można z tej ważnej korrespondencyi. Nie wspominam już obszerniej o niewydanych listach Tymona Zaborowskiego, J. K. Podoleckiego, Albina Niezabitowskiego i innych. Ktoby chciał sobie zadać pracy, mnóstwo podobnych materyałów odkryłby w zbiorach naszych publicznych i prywatnych, w Zakładzie Ossolińskich, w bibliotekach hr. Baworowskiego i Dzieduszyckiego.

Czyż monografia Lwowa pod względem umysłowym, opracowana na podobnych nowych, zupełnie nieznanych źródłach nie byłaby wdzięcznym tematem dla któregoś z naszych pisarzy?... Niemcy z podobnych materyałów umią robić rzeczy pełne wagi i wdzięku zarówno, u nas miałyżby one butwieć w niepamięci?..

tejszego magistratu w przedmiocie przebudowania pewnych części tejże realności;

rekursu Naftalego Lachsa przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego zbarazkiego w sprawie budowniczej, którem polecono mu cofnąć się z budową nowego domu w Zbarażu do granic dotychczas istniejącego zabudowania;

rekursu gminy Bykowa przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego złoczowskiego, którem naczelnik tejże gminy zasądzony został na karę 10 złr. za niewypełnienie poleceń;

rekursu właścicieli domu Nr. 266, Dz. VIII. w Krakowie, przeciw orzeczeniu magistratu i rady miejskiej w sprawie zamknięcia piekarni w pomienionym domu;

rekursu Pinkasa Liebermana, przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego drohobyckiego w sprawie uchwały rady miejskiej drohobyckiej co do przyjęcia dostarczonego do browaru miejskiego chłodnika;

rekursu naczelnika gminy Filipowiec, zasądzonego przez Wydział powiatowy brzeski na karę 20 złr. za niedopełnienie obowiązków w czasie pożaru;

rekursu właścicieli domów Nr. $195^{2}/_{4}$ i $4292/_{4}$ we Lwowie, przeciw orzeczeniu magistratu, nakazującemu pokrycie dachu pomienionej realności ogniotrwałym materyałem;

rekursu naczelnika gminy Zakliczyna, zasądzonego przez Wydział powiatowy brzeski na karę 5 złr. za niedopełnienie przepisów policyi miejscowej;

rekursu właścicieli domu Nr. 111, Dz I. w Krakowie, przeciw orzeczeniu magistratu, odmawiającemu pozwolenia na urządzenie kuźni;

rekursu właścicieli domu Nr. 208 na Kazimierzu w Krakowie, przeciw poleceniu magistratu względem przedłożenia planów na gruntowną restauracyę tejże realności;

rekursu zwierzchności gminnej Nowego Sącza, przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego, ażeby zwróciła kasie powiatowej zaliczkę, z powodu likwidacyi majątku gminnego wypłaconą;

rekursu Szaji Sokalowej i Józefa Włoszyńskiego przeciw orzeczeniu magistratu lwowskiego w sprawie pokrycia realności pod Nr. $581^{2}/_{4}$ i $449^{4}/_{4}$ materyałem ogniotrwałym;

rekursu właścicieli domu pod L 158 na Kazimierzu w Krakowie, przeciw orzeczeniu magistratu, nakazującemu rozebranie tejże realności;

rekursu właścicieli domu pod L. 321 na Kazimierzu w Krakowie, przeciw zakazowi magistratu względem rozebrania stancyjki przybudowanej do pomienionego domu;

rekursu gmin Górny i Woli Raniszowskiej, przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego kolbuszowskiego, którem nakazano ściągnąć od obowiązanych kontrybuentów sprzedane samowolnie zboże ze spichlerzów konkurencyjnych;

rekursu Pawła Seneka z Mistkowic, przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego w Samborze, którem zatwierdzono uchwałę rady gminnej w sprawie obowiązku opłacania przez rekurenta pewnej kwoty za używanie pastwiska gminnego;

rekursu administratora domu Nr. 175 m. we Lwowie, przeciw orzeczeniu magistratu i rady miejskiej, odmawiającemu pozwolenia na pokrycie dachu gontami;

rekursu izraelickich członków gminy miasta Żydaczowa, przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego, posiadacze pierwotnych gospodarstw, bez różnicy wyznania mają w myśl §. 68. u. gm prawo korzystać z pastwisk gminnych;

W końcu rekursu Markusa Nagelberga i Izraela Osterna w sprawie wydzierzawienia na lat trzy prawa propinacyi z dodatkiem gminnym w Rohatynie, a zarazem zniesiono uchwałę Wydziału powiatowego, pozwalającą radzie gminnej na wydzierzawienie na dalszych lat trzy prawa propinacyi z dodatkiem gminnym z wolnej ręki, polecając przedłożyć tę sprawę do załatwienia pełnej radzie powiatowej.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Lwów dnia 26. czerwca.

Już obecnie okazuje się jasno że **wystawa powszechna** przyniosła austryacko-węgierskiej monarchii wielkie korzyści moralne. Odsłoniła bowiem przed całą Europą ekonomiczną potęgę Austryi i nastręczyła dyplomacyi pożądaną sposobność do utrwalenia przyjaźnych stosunków z sąsiedniemi państwami. Ta polityczna doniosłość wystawy powszechnej objawiła się najpierw na wschodzie, z którym Austryę wiążą najżywotniejsze warunki rozwoju Podróż cesarza Aleksandra do Wiednia była niezawodnie dowodem, że w oziębionych do niedawna stosunkach pomiędzy Austryą a Rossyą nastąpił zwrot pomyślny. Obecnie objawia się taki sam zwrot w małych księztwach wschodnich, które dotychczas z pewnem uprzedzeniem i niechęcią spoglądały na Austryę. W Czarnogórze wyrazem tej zmiany jest głos dziennika wychodzącego w Cettynie, który po serdecznem przyjęciu księcia Nikity w Wiedniu spodziewa się najlepszych skutków dla Czarnogóry i sympatycznie mówi o obecnej polityce Austryi na Wschodzie. Z podobnym głosem spotykamy się w Bukareszcie w dzienniku *Pressa*, której redaktorem był do niedawna dzisiejszy rumuński minister spraw zagranicznych Boreuscu. „Wszyscy Rumuni — pisze ten dziennik — powinni się cieszyć z przyjęcia, jakiego nasz książe doznał we Wiedniu od potężnego cesarza, gdyż jestto dowód dobrych stosunków pomiędzy obiema stronami. Widzimy w przygotowanem przyjęciu rękojmię, że odtąd w Austryi znajdziemy przyjaciela i podporę. Podróż księcia Karola do Wiednia ma zatem wielkie polityczne znaczenie. Konstatujemy to mianowicie wobec tych, którzy mówią o abdykacyi księcia. Książe Karol nie będzie abdykować; jest on przejęty misyą, którą ma spełnić. Panowanie księcia jest dla Rumunii wyrazem porządku i ustalonych stosunków i rękojmią pokoju na Wschodzie. Dlatego książe znajduje poparcie u wszystkich mocarstw, które pragną utrzymać pokój i równowagę na wschodzie.“

Wielkiego rozgłosu nabrała w dziennikach wiedeńskich broszura byłego współredaktora czeskiej *Politik*, Lukescha. Publicysta ten do niedawna szedł zgodnie z kierunkiem tego pisma i należał do najstalszych zwolenników polityki abstencyjnej. Obecnie z powodu sytuacyi zmienionej bezpośredniemi wyborami Lukesch opuściwszy redakcyę *Politik* wystąpił w broszurze z programem zachęcającym Czechow do **bezwarunkowego wzięcia udziału w obradach izby deputowanych**. Broszura ta ma niezawodnie wielkie znaczenie, bo dowodzi, że powoli wytwarza się w obozie prawnopaństwowej opozycyi frakcya zrywająca z dotychczasowym tak nieprodukcyjnym programem czeskim. Ale i ta broszura nie osłabia jeszcze wypowiedzianego niedawno na tem miejscu twierdzenia, że zapowiadanie udziału czeskich deputowanych w Radzie państwa jest jeszcze zawsze przedwczesnem.

W dwóch wczorajszych dziennikach wiedeńskich spotykamy się z bardzo pożądaną wiadomością, że **pieniężna sytuacya w prowincyach austryackich** była przedmiotem obrad konferencyi ministrów. Konferencya przyjęła wnioski ministra skarbu oparte na rezultacie obrad prowadzonych z zastępcami kilku prowincyj. Uchwalone zostały środki, które zapobiegną grożącym na prowincyach katastrofom ekonomicznym. Rezultat konferencyi zadowolił bardzo bawiących we Wiedniu przemysłowców z Czech, Wyższej Austryi i Styryi.

W **francuzkiem zgromadzeniu narodowem** ministerstwo odniosło świeże i wcale świetne zwycięztwo. Większością 161 głosów Izba przyłączyła się do opinii rządu w sprawie pogrzebów cywilnych, o czem obszernie wspomnieliśmy na właściwem miejscu.

Dotąd nie ucichły pogłoski o **przymierzu włosko-niemieckiem**. O tyle tylko zmodyfikowaną została ta wiadomość że przymierze to ma być nie bezwarunkowem lecz zawisłem od pewnych ewentualności we Francyi. W chwili, gdy francuzka Izba w sprawie pogrzebów cywilnych powzięła uchwałę sprzeczną z przeważającym w Niemczech i Włoszech prądem liberalnym, spodziewać się należy rychłego wznowienia pogłoski o przymierzu w formie jeszcze więcej na senzacyę obliczonej.

Nie ucichła także pogłoska o **ustąpieniu hr. Arnima** z posady posła niemieckiego w Wersalu. Urlop hr. Arnima ma potrwać aż do zniesienia okupacyi a potem ma być mianowany nowy poseł. Zresztą kwestya, czy hr. Arnim pozostanie w Wersalu, czy ustąpi ztamtąd nie ma ani dla Francyi ani dla Niemiec tak wielkiego znaczenia, jakby wnosić należało z poświęcanych jej codziennie dość obszernych biuletynów dziennikarskich.

Austrya-Węgry. Na podstawie najwyższego postanowienia z dnia 10. czerwca b. r. wydało ministerstwo skarbu reskrypt tej treści, że od 1. lipca b. r. ustanowiono dla spraw bezpośrednich podatków w pierwszej instancyi zamiast dotychczasowych inspektorów podatków 1 i 2 klasy 121 nadinspektorów podatkowych a 243 inspektorów podatkowych.

— Urzędnicy prokuratoryi skarbowych przydzieleni zostali do nowych klas w następujący sposób: Do piątej klasy należą radcy dworu; do szóstej nadradcy skarbowi; do siódmej radcy skarbowi; do ósmej sekretarze prokuratoryi skarbowych, dyrektorowie urzędów pomocniczych w Wiedniu, Pradze i Lwowie; do dziewiątej adjunkci prokuratoryi skarbowych, adjunkci dyrekcyi urzędów pomocniczych z tytułem dyrektorów w Bernie, Gracu, Insbrucku i Zarze; do dziesiątej koncypiści prokuratoryi skarbowych i oficyałowie kancylaryjni a do jedenastej kanceliści. Konceptowi praktykanci otrzymali nazwę koncypientów.

— Węgierska ankieta zwołana dla reformy sądownictwa odbyła już kilka posiedzeń. Na każdem posiedzeniu znaczna liczba mowców przemawiała za przyjęciem austryackiego kodeksu cywilnego.

— W tych dniach odbyć się miało posiedzenie deputacyi regnikolarnych w sprawie ugody węgiersko-kroackiej.

Francya. Organ ministrów handlu i oświecenia *l'Assembleé Nationale* podał artykuł, który uważany jest jako zbiorowy manifest stronnictwa rządowego. W manifeście tym czytamy między innemi: „Koalicya stronnictwa Thiersa, to jest połączenie lewicy i radykalistów przetrwa upadek byłego prezydenta republiki i wywoływać będzie ciągle rozdwojenie w obozie konserwatystów. Koalicya rewolucyonistów pojmuje bardzo dobrze, że tylko polityka Thiersa opierająca się na zerwaniu umowy, zawartej w Bordeaux, może ich napowrót do steru powołać... Thiers zwolennik radykalistów złamał tę umowę; a gdyby większość zgromadzenia narodowego nie była na dniu 24. maja przeciw jego rządom stanowczo wystąpiła, stałaby dziś Francya nad straszną przepaścią. Koalicya stronnictw z d. 24. maja ma na celu naprawić to złe, które na kraj za rządów Thiersa spadło Dla tego powinni wszyscy zwolennicy dzisiejszego gabinetu popierać i utrzymywać tę koalicyę. Kwestye, które mogłyby wywołać spór w łonie zwolenników rządowych, należy starannie pomijać.. Nadać Francyi republikańską formę rządu znaczyło by popierać demagogię. Ani rząd dzisiejszy ani większość zgromadzenia narodowego nie chce w ten błąd popaść. Większość Izby i dzisiejszy gabinet mają obowiązek połączyć się, ażeby wyjść zwycięzko z walki do której Thiers z lewicą i radykalistami na polu wyborów się przygotowuje.“

— Dla pokrycia częściowo kosztów zrestaurowania kolumny Vendôme zarządził prezydent sądu cywilnego w Paryżu zabór całego majątku malarza Courbeta, który jak wiadomo był autorem wniosku zniszczenia tego pomnika sławy francuzkiej.

— Dnia 20. bm odbyła się jedna z wielkich pielgrzymek do Parayle-Monial, dokąd pobożni Francuzi od miesiąca się udają i gdzie proszą Boga, ażeby oswobodził ojca św. i przywrócił Francyi dawne stanowisko, Bardzo wiele osób z Paryża, Lille, Brest, Bayonne, Boulogne, Arras, Metzu, Loureles i z Alzacyi, między innemi jenerałowie Charette i Sonnis brało udział w tej pielgrzymce. Tych ostatnich powitano z wielkiem uniesieniem. Pielgrzymi mieli na piersiach poświęcane czerwone krzyżyki. Liczba chorągwi wynosiła około 950, były tam także chorągwie z Metzu i Alzacyi, które witano demonstracyjnie.

— Jenerał Bourbaki, dowódzca szóstego korpusu wojskowego i komendant wojskowy w departamencie Rodanu zakazał na wniosek prefekta tegoż departamentu wydawać nowe pisma treści politycznej lub ekonomicznej bez zezwolenia komendanta stanu oblężenia w departamencie Rodanu.

— Minister wojny był d. 20. b. m. w towarzystwie jenerała artyleryi Forgeot na posiedzeniu komisyi wojskowej i żądał imieniem gabinetu, ażeby zamiast 66 pułków konnicy utworzono 72; natomiast ażeby zorganizowano tylko 28 pułków artyleryi zamiast 42.

— *Univers* utrzymuje, że wiadomośc podana przez dziennik florentyński *Armonia* jakoby ks. Broglie zaprotestował w imieniu interesów i praw Francyi przeciw zniesieniu klasztorów we Włoszech, jest prawdziwą Nota ministra spraw zagranicznych jest ustylizowana oględnie, jasno i dobitnie.

— Miało dojść do wiadomości rządu, iż wkrótce wybuchną wielkie zmowy robotników fabrycznych także robotników pracujących w warsztatach okrętowych. Skutkiem tego zamierza gabinet wnieść w zgromadzeniu narodowem projekt ustawy o stowarzyszeniach.

Anglia. Stronnictwo konserwatywne stara się usilnie o to, ażeby przy przyszłych wyborach powszechnych otrzymać większość w Izbie niższej parlamentu. W tym celu postanowili najznakomitsi członkowie dzisiejszej opozycyi założyć bardzo tani dziennik dla niższych warstw społeczeństwa ażeby tym sposobem sparaliżować wpływ tygodników, wydawanych także dla ludu, lecz redagowanych w duchu radykalnym. Jeden numer tego dziennika *Country Daily Newspaper* kosztować będzie tylko $^{1}/_{4}$ penny. Nowy ten dziennik będzie redagowany w duchu katolickim i będzie popierał rządy konserwatywne.

Rossya. *Ostsee-Ztg.* przynosi z Litwy następujące wiadomości: „Russyfikacya kościoła katolickiego prowadzona jest w Litwie z wielką gorliwością i widocznyn skutkiem. Oddany rządowi duszą i ciałem administrator dyecezyi wileńskiej, prałat Żyliński, objeżdża sam dekanaty i parafie nakłaniając proboszczów do przyjęcia rytuału rossyjskiego. W licznych kościołach Wilna, podobnie jak na prowincyi śpiewają już teraz suplikacye i inne pieśni kościelne po rossyjsku. Umyślnie w tym celu rozesłane djaki uczą dzieci szkolne rossyjskiego śpiewu kościelnego. Przy udzielaniu sakramentów, wszystko co dawniej mówiono po polsku, mówią duchowni w wielu miejscach po rossyjsku. We wszystkich szkołach elementarnych nauka czytania i pisania po polsku, surowo jest zabronioną. Nawet religii nie wolno uczyć tylko w języku rossyjskim. Każdy u kogo znalezionym zostanie elementarz polski, podlega grzywnie aż do 300 rubli. Zarządzający dyecezyą Żyliński, z powodu swego sposobu myślenia już od kilku lat zostający pod klątwą papiezką, ma przecież powagę u duchowieństwa, ponieważ rząd popiera go energicznie. Seminaryum duchowne wileńskie, które w roku 1863 zamknięto z powodu udziału w powstaniu wielkiej liczby alumnów, otwarte zostało na nowo przed dwoma laty i liczy obecnie sześciu alumnów.“

— O zajęciu miast Chodżeili i Mangyt w Chiwie pisze *Inwalid:* Dnia 27. maja wojska połączonych oddziałów zdobyły Chodżeli przyczem nieprzyjaciel w sile 6000 ludzi i 6 dział zmuszony został do ucieczki i stracił jedno działo. Po stronie rossyjskiej dwóch ludzi było rannych Jeszcze przed tą potyczką zbieg rossyjski Kalibin i wielu starszych i znakomitszych Kirgizów jakoteż chiwańskich Turkomanów pojawiło się przed pułkownikiem Łomakinem oznajmiając mu, że się poddają i że gotowi są wydać zajmowane przez nich miasta Köne-Urgeucz, Porsu, Kokczege i Kyzyl-Tahir. Dnia 1. czerwca stoczono kilka zaciętych bitw przy zdobywaniu obwarowanego miasta Mangyt, które leży na prawym brzegu Amu-Daryi około 85 wiorst od Chiwy. Jomudzi w sile 3000 ludzi z 3 działami napadali po kilkakroć na wojska rossyjskie, lecz zawsze odpierani byli ze stratą. W tych potyczkach wojska rossyjskie straciły 15 ludzi w rannych i zabitych. Miasto Mangyt po zdobyciu zostało zburzone i spalone. Jenerał Kaufmann przekroczył Amu-Daryę pod Szurachan i znajdował się wówczas w Chanki na lewym brzegu Amu Daryi 35 wiorst na wschód od Chiwy.

KRONIKA.

— ***Wieczorek deklamacyjno muzykalny.*** W piątek d. 27. czerwca b. r. urządza Wydział „Czytelni akademickiej we Lwowie“ (przy placu maryackim l 8) siódmy wieczorek deklamacyjno-muzykalny. Pan Aleksander Chodecki w przejeździe przez Lwów uproszony przez Wydział wystąpi z deklamacją w połączeniu z muzyką. Wydział zaprasza na ten wieczorek wszystkich członków zwyczajnych i honorowych. Początek o godzinie w pół do 9tej wieczorem.

* ***Skaleczenie przez wazon.*** W hotelu Arona Platz przy ulicy Karola Ludwika strącił ktoś wczoraj po południu wazon z ganku pierwszego piętra, który spadł na przechodzącego właśnie gościa Ch. Wieselmanne z Sołotwiny i zranił go znacznie w głowę. Wezwano zaraz pomocy lekarskiej, i zarządzono śledztwo karne.

* ***Konający chłopiec.*** Dzisiejszej nocy spostrzeżono na dziedzińcu domu pod l. 45 przy ulicy Janowskiej chorego chłopca w wieku około lat 16, który już prawie znaku życia nie dawał. Odwieziono go do szpitalu, chory był dosyć chędogo ubrany i miał przy sobie dekret dziedzictwa na imię Mikołaja Hanulaka w Majdanie

* ***Znaleziono*** wczoraj na placu krakowskim weksel na 177 złr. 31 ct. wystawiony dnia 16 b. m. i szal wełniany w kratki białe i czarne.

* ***Aresztowany złodziej.*** Wczoraj o godzinie 10. w nocy pochwycono w kamienicy przy ulicy Wekslarskiej znanego złodzieja Adama Mandziewicza, właśnie gdy odbijał zamki od komórek w podwórzu. Złodziej zdołał umknąć, lecz został na rynku przytrzymany przez poli-

cyanta. Mandziewicz odsiedział właśnie niedawno pięć lat więzienia za włamanie się do magazynu.

* **Kradzież z wozu.** Wczoraj wieczór ściągnął niewiadomy dotychczas sprawca panu Mieczysławowi Hermanowi z Repniowa na rogatce żółkiewskiej z wozu zawiniątko, w którem znajdował się ciemny surdut sukienny i takaż kamizelka z marką pracowni Głodzińskiego na podszewce, w wartości 40 złr.

*** **Z Bóbrki** donoszą nam, że dnia 23. b m. znaleziono niedaleko budki Nr. 39 przy koleji Lwowsko - Czerniowieckiej Mikołaja Bielewskiego, gospodarza z Bryniec, tak ciężko w głowę ranionego, że w kilka godzin życia dokonał. Z wytoczonego natychmiast śledztwa okazało się, że Bielawski w nocy nieostrożnie chciał przejść przez szyny i przez nadpędzający właśnie pociąg tak ciężko został uszkodzony.

*** **Dzieciobójstwo.** W Kupnie, w starostwie Kolbuszowskiem, włościanka Agnieszka Białek utopiła dziecko swe, zdrowo urodzone.

*** **Zręczny cieśla.** Jan Kuczma, cieśla z Browarów (w starostwie Buczackiem) podjął się przebudowania domu Wolfa Nuzenberga w Jazłowcu, wziął się jednak tak niezręcznie do dzieła, że dach runął robotnikom na głowy, przyczem sam cieśla tak silnie raniony został, że w godzinę umarł. Kilku robotników otrzymało lekkie rany.

*** **Samobójczyni.** W Wygnanie, w starostwie Czortkowskiem, powiesiła się dnia 2. czerwca b. r. włościanka Marya Niewiadomska z przyczyn nieznanych.

— **Reklama na nagrobku.** Na cmentarzu w San Francisko, w Kalifornii znajduje się następujący, spekulacyjnemu zmysłowi wuja Sama zaszczyt przynoszący nagrobek:

Na pamiątkę Tabithery,
żony Mojżesza Skinnera,
redaktora *Trombony*,
prenumerata 3 dolary rocznie,
Płaci się z góry.
Czuła matka! wzorowa małżonka!
Biuro w domu kupca Kolomana, Nr. 2.
Proszę mocno pukać!

Opuszczasz nas matko, opuszczasz nas Tabithero. Przyjmuje się wszelkie inseraty, prospekty i td

— **Aukcya na żony.** Dziennik amerykański wychodzący w Michigan opowiada następną spekulacyą małżeńską. Przed dziesięciu dniami pewna wdowa imieniem Gathner spotkawszy na ulicy Gratiot starego znajomego, uskarżała się, że już nie ma ani mąki ani drzewa i że jej w ogóle bardzo źle się powodzi. Znajomy radził jej, aby znów poszła za mąż, na co ona odparła, że nie może znaleść ochotnika na męża. „Już ja mam na to sposób — rzecze znajomy — „wydam panią za mąż na aukcyi i to na takich warunkach, że dający najwięcej będzie jeszcze musiał na ożenienie czekać przez cały tydzień, w ciągu którego będziesz się pani mogła przekonać czy wart, abyś go uszczęśliwiła swoją ręką lub nie. Gdy wdowa z ochotą przystała na propozycyą, mężczyzna wskoczywszy na beczkę, rozpoczął aukcyą. Zgromadzonej kupce ludzi oświadczył, że zna ową osobę od wielu lat jako kobietę dobrego charakteru, łagodnego temperamentu, pilną i nie rozrzutną gospodynię Licytowanie było dość ożywionem, rozpoczęte od 10 c doszło do 43 c. Między obecnymi znajdował się także stary kawaler, imieniem Piotr Joslin, który sprzykrzył już sobie życie samotne, lecz nie mógł dla siebie znaleść odpowiedniej żony. Im więcej jednak przypatrywał się pani Gathner i im więcej przysłuchiwał się oddawanym jej pochwałom, tem więcej mu się podobała. Podał więc zaraz cenę pięciu dolarów i podwyższył ją na ośm. Ponieważ nikt go nie podbił, jemu przeto przyznano wdowę. Wręczywszy jej pieniądze zezwolił na jedno tygodniowe staranie się o względy narzeczonej i uczęstował całą gromadę, nie chcącą wierzyć, aby małżeństwo istotnie przyszło do skutku. Ślub już się odbył, a lubo zaręczyny nastąpiły wśród tak dziwnych okoliczności, to jednak nowożeńcy z otuchą spoglądają w przyszłość, gdyż jak się przekonała wdowa, obecny jej mąż jest również pilnym, umiarkowanym i człowiekiem dobrego charakteru.

— **Kobiety lekarzami.** W Brissel odbyło się zgromadzenie rządców tamtejszego szpitala dla chorych dzieci i kobiet celem narady, czy w przyszłości mogą być przy tym zakładzie kobiety umieszczane w charakterze lekarzy. Odczytano na posiedzeniu doniesienie, że cały personal chirurgiczny zagroził podaniem się do dymisyi w razie, gdyby dr. Eliza Walker z polecenia wydziału jako lekarz szpitalny instalowaną być miała. Mimo tej groźby uchwalono na wniosek dyrektora 72 głosami przeciw 17 uwzględnianie nadal i żeńskich kandydatów.

— **Przesiedlenie do Persyi.** Obecność szacha w Berlinie skłoniła wiele osób do puszczenia się wraz z nim w daleki kraj wschodu; wnie zaś wstąpili w perską służbę urzędnicy kolei żelaznych i budowy dróg. Warunki pod jakiemi zdecydowali się przenieść do Persyi, mają być nader korzystne. Nie zapomiał też szach o swoich żonach, co świadczy o jego małżeńskiem przywiązaniu i praktycznym zmyśle. Zaangażował bowiem do Persyi trzy berlińskie modniarki. Jedna z pomiędzy nich w ostatniej jesze chwili zrzeka się szczęścia rozsypywania skarbów swego gustu w Teheranie na głowach dam haremu; dwie inne wybrane udają się już w orszaku szacha.

— **Przyczynek do historyi słoniów.** już z przełożonego przez Chabasa ustępu Amenehuleba, którym się niedawno zajmywano w akademii francuzkiej, okazało się, że w okolicy Niniwy jeszcze za czasów Tutmosisa III znaleziono słonia w dzikim stanie. Od 10 do 7 stulecia przed Chrystus. stał się słoń u królów assyryjskich rzadkiem zwierzęciem, jakkolwiek używano jeszcze wiele kości słoniowej. Ale w tekstach królów XII wieku, które doszły aż do naszych czasów, wspominają jako nader rozpowszechnione „woły z kłami“ a nawet Tiglet pilasar donosi w przechowanym w Londynie cylindrze, że wielkie mnóstwo słoniów częścią ubił, częścią pochwytał. Potężny ten Nimrod zabijał również i lwy, bawoły, osły i inną zwierzynę. Od wieku X przed Chr. uważać można słonia w Assyryi i Mezopotamii za wytępionego.

— **Rzadki fant.** Niedawno chciał ktoś w Kr. peszteńskim lombardzie zastawić sznur z czarnych pereł rzędowych, żądając jako zaliczkę tylko trzecią część wartości, t. j. 100.000 złr. Kr. lombard oświadczył, że nie może za ten drogi fant wyłożyć tak wysokiej kwoty i zaproponował nierównie niższą cenę. Właściciel drogich pereł udał się zatem do pewnego zakładu wiedeńskiego, który bez najmniejszej trudności udzielił mu żądanej kwoty.

— **Szkocka konwersacya.** W pewnym szkockim handlu sukna zawiązała się między kupującym a kupcem następna rozmowa: „Wełna?“ „Tak jest, wełna.“ „Wszystko wełna?“ „Tak jest, wszystko wełna.“ „Wszystko jednego gatunku wełna?“ „Tak jest, wszystko jednego gatunku wełna.“ A więc po angielsku: '*Wool?*' — '*Yes, wool.*' — '*All wool?*' — '*Yes, all wool.*' — All one wool? — 'Oh yes, *all one wool.*' W narzeczu szkockim brzmi to jak następuje: 'oo?' — 'i, oo.' — 'au oo?' — 'i, au oo.' — 'au ae oo?' — 'oo i, au ae oo'. A więc naszemi samogłoskami: „u?“, „aj, u.“ „e u?“ „aj, e, u.“ „e, e, u?“ „u, aj, e, e, u.“ — Trzeba słyszeć samogłoski wymawiane przez Anglików, chcąc uczuć całą komiczność tego dyalogu.

— **Rzadkie bohaterstwo** okazał w tych dniach z poświęceniem własnego życia robotnik przy koleji żelaznej, imieniem Elliot, w południowo zachodniej Anglii. Wielu robotników było właśnie zatrudnionych na koleji londyńskiej i południowo zachodniej, gdy w tem zahuczał pospieszny pociąg z Eksetes. Robotnicy zdołali zaledwie ujść z drogi. Wówczas spostrzegł nasz bohater że nie zdjęto łańcucha, zagradzającego drogę i że pociąg niezawodnie runie w przepaść, jeśli się łańcucha nie odczepi. Pomnąc o życiu tylu ludzi, którzyby w takim razie zginęli niehybnie, rzucił się poczciwiec na łańcuch, oderwał go — a pociąg przebiegł bez szkody. Lecz Elliot, który podążył dość wcześnie, aby ocalić niewiem ilu ludzi, nie zdołał siebie samego uratować; lekomotywa pochwyciwszy go, odrzuciła zgniecione ciało. Biedak pozostawia żonę i dzieci, które w nim utraciły żywiciela. Ale można być pewnym, że sieroty po takim człowieku biedy cierpieć nie będą. Nietylko bowiem tego nie dopuści wdzięczność ocalonych męztwem i poświęceniem Elliota, lecz także wspaniałomyślność nieinteresowanych przyczyni się do zapewnienia losu pozostałej jego rodzinie.

Notatki literacko - artystyczne.

(T) **Witosław Halek.** Wieczorne pieśni — przełożył z czeskiego Wład. Bełza. Lwów, nakładem księgarni polskiej 1873. Na palcach prawie policzyćby można co u nas napisano o najbliższych nam Czechach, którzy przeciwnie literaturą naszą zajmują się nader żywo. Jeśli wymienimy Edmunda Chojeckiego, autora wybornego dzieła pod tytułem *Czechia i Czechowie*, Bronisława Grabowskiego z Warszawy i Kirkora z Krakowa, który dopiero zapowiada wydanie powszechno-słowiańskiej historyi literatury, nie wiele podobno opuścimy. Wspomniećby jeszcze chyba należało o p. Żulińskim, który przed kilku laty w korespondencyach swoich z Pragi do *Gazety Warszawskiej* obznajamiał publiczność naszą z ruchem umysłowym Czech.

W obec takiego lekceważenia literatury słowiańskiej na tem większe uznanie zasługuje p. Bełza za przekład tomika poezyi lirycznych Witosława Halka p. n *Wieczorne pieśni*; księgarnia polska zaś, objawiająca w bieżącym roku wielką ruchliwość, za wydanie ich ozdobne i ilustrowane.

Z żyjących dziś poetów czeskich jest Halek niewątpliwie pierwszym — i nam stosunkowo najwięcej znanym. W ostatnich dwóch latach ukazywały się w polskim przekładzie w czasopismach naszych drobne jego wierszyki. Wład. Ordon, który posiada w manuskrypcie tłumaczenie poematu jego obszerniejszych rozmiarów p. n *Dziewczę z Tatr* — drukował przekład dziwnej prostoty, rzewności i poezyi pełnego obrazka (prozą) *Pod wypruchniałym dębem* — przed kilku zaś laty umieściły *Nowiny* dramat *Halka Zawisza z Falkensteixu*.

Szan. tłumacz podaje we wstępie króciuchną biografię poety, z której wyjmujemy objaśnienie o początku *Wieczornych pieśni*. Otóż nie są to bynajmniej płody sztucznie rozognionej fantazyi, lecz owoc prawdziwej miłości do dziewicy, którą później zaślubił, do p. Doroty Horaczkówny. Co wieczór żegnając się z lubą, by ją dopiero zobaczyć nazajutrz z rana, składał jej poeta na dobranoc te piosnki, stanowiące cały poemat jego miłości czystej jak łza a wzniosłej i szlachetnej jak każde wlane nam przez Boga a nie skrzywione uczucie. W słowach tych określiliśmy kierunek i właściwość *Wieczornych pieśni*. Są to prawdziwe kwiaty natchnienia, woniejące swobodnie pod lazurowem sklepieniem niebios a nie w dusznej, oranżeryjnej atmosferze. Przejrzawszy z najwyższem zajęciem cały tomik erotyków, zapytałem mimowoli samego siebie o powód tak niezwykłej sympatyi do tych piosnek, podczas gdy zwykle drukowanych w pismach naszych piosnek miłośnych dwóch z rzędu bez uczucia niesmaku przeczytać nie mogę. Pochodzi to z tąd, że nasz poeta nie sili się na wyrafinowane zwroty i efekta, lecz płynący mu z serca potok uczucia wlewa w formę piosenki bez pretensyi, bez zbytecznego wymuskiwania formy — że jestto raczej poranek poezyi, niejako odblask pieśni ludowych, pełnych ech i westchnień do ojczystej przyrody i do stwórcy — nie zaś skwarnym upałem znojne południe.

P. Bełza oddał myśli i uczucia poety nie tylko wiernie, lecz z całym czarem i wdziękiem oryginału — co mu z tem większą łatwością przyszło, że talent jego na wskróś że tak powiem niewieści, liryczny, dziwnie się nadawał do tej pracy. Krytyka już przy ocenianiu zbioru jego poezyi przyznała mu z kilku próbek niepospolity dar do przekładów, co się tu sprawdza zupełnie. Chcielibyśmy choć jedną z sześćdziesięciu piosenek przytoczyć na próbę: trudny wybór, bo wszystkie niemal równie piękne. Podajemy zatem najpierwszy ustęp:

Gdyby tak Pan Bóg w jednej godzinie
Miłość chciał zabrać światu?
Świat by się zmienił w głuchą pustynię,
Dziką — bez kwiatu!
Środkiem błądziłoby zatrwożone
Serce, od bolu schnące.....
Świat byłby mrocznym, jako w dni one,
Nim Bóg dał słońce.
A taki smutny, że samo życie,
Ludziom byłoby wrogiem;
Żeby mu nawet Bóg na błękicie
Nie chciał być Bogiem.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Przegląd handlowy.

†† Lwów dnia 22. czerwca 1873. (Oryginalne sprawozdanie Gazety Lwowskiej.)

(Ciąg dalszy)

W handlu skórą panowała jeszcze ciągle stagnacya. Za polskie skóry płacono 26—28 zł. I tutaj także zgubny wpływ wywarł rozstrój stosunków pieniężnych i kredytowych. W handlu naftą zapanowała niezwykła cisza. Od chwili, gdyśmy pisali nasze poprzednie sprawozdanie nie zaszła żadna zmiana ani w sytuacyi ani w cenach. Obrót ograniczał się tylko do konsumcyi Z Drohobyczy wysłano w ostatnich ośmiu dniach koleją żelazną około 700 centnarów. Wywóz nafty do Morawy i Szlązka ustał zupełnie. Z Rossyi przywieziono w ubiegłym tygodniu około 400 centnarów konopi i lnu. Z Galicyi wysłano małe zapasy do górnego Szlązka i Morawy. Płacono za centnar: surowych konopi 17—19 zł, nieczesanych konopi 24—33 zł., surowego lnu 19—23 zł, nieczesanego lnu 25—35 zł. W tym roku oczekiwać można pomyślnego zbioru konopi i lnu. Przez Kraków wywieziono z Galicyi w ubiegłym tygodniu małe zapasy terpentyny. Za centnar tego artykułu płacono 18 zł. W handlu rzepakiem w miarę zbliżania się czasu zbioru polepsza się sytuacya W tym roku nastąpi wywóz tego artykułu a już obecnie popyt jest znaczny mianowicie z nad Renu i w ogóle z Niemiec zachodnich. Nasi producenci żądają za 150 ℔ 9 zł. ale nie znajdują kupców, bo powszechnie spodziewają się dalszego zniżenia cen. Zdanie to niezupełnie podzielamy W handlu olejem pomimo pomyślnych wiadomości z za granicy, sytuacya była niekorzystna. Nie kupowano gotowego towaru i nie robiono zamówień z dostawą w późniejszym terminie. Ceny znowu trochę spadły. Za gotowy towar płacono 21—22 zł., z dostawą w wrześniu i grudniu 22 zł. Handel drzewem kwitnął także i w ubiegłym tygodniu. Kolej węgiersko-galicyjska i dniestrzańska przewoziły wielkie zapasy drzewa na budowę okrętów. Przewóz był utrudniony, bo koleje te posiadają za mało otwartych wagonów do transportu tego artykułu. Kolej lwowsko-czerniowiecka wywiozła 4500 centnarów drzewa. Bardzo znaczny był wywóz masła do Prus i górnego Szlązka. Z Galicyi wywieziono na Kraków 750 centnarów. Produkcya masła wzrosła znacznie dzięki pomyślnemu stanowi tegorocznej paszy. Za centnar tego artykułu w przednim gatunku płacono 38 zł., w gorszym gatunku 36 zł. Korzystny stan ażia zachęcał do wywozu masła i jaj za granicę. W ubiegłym tygodniu wysłano do Prus 700 centnarów jaj. Wywóz byłby daleko większym ale wzrastające ciepło utrudniało transporty.

(Dokończenie nastąpi.)

*** **Produkcya wódki i piwa.** W miesiącu Maju b. r. opodatkowano w Galicyi w 130 gorzelniach 1,034.299 stopni alkoholu; wywarzono w 207 browarach 64.318 wiader piwa. Liczbą tą nie jest objęty Lwów i Kraków. W pierwszym wywarzono 3.550, w drugim 3.482 wiader piwa.

Dnia 25go czerwca 1873 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim następujących pięć liczb:

51 15 11 38 47

Następne ciągnienia przypadają w dniu 9go i 23go lipca 1873 r.

Przyjechali do Lwowa.

z dnia 25. czerwca.

Hotel Żorza: Pp. Bocheński J., z Mużyłowa. — P unkul G., z Suczawy. — Rulikowski Wacław, z Wołynia. — Sala O., z Wysocka. — Sudzicki A., z Kijowa. — Gascoin E., z Paryża.

Hotel europejski: Pp. Heiman K., z Odessy. — Odrowąż Małuja R., z Krakowa. — Michałowski F., z Pawłowa. — Pietruski A., z Kijowa. — Sokolnicki W., z Rossyi.

Hotel Langa: Pp. Anselm R., c. k. major, z Czerniowiec. — Langner J., z Domażynowa.

Hotel angielski: Pp. Dubrowlański S., z Żytomierza — Hulimka A., z Mycowa. — Jełowicki W., z Myszkowic. — Kasparek W., z Sambora. — Lang B., z Wolicy. — Podolski F., z Sambora. — Zychliński L., z Brusna.

Hotel Krakowski : P. Grudziński S., z Jarosławia.

OSTATNIA POCZTA.

Najjaśniejszy Pan przyjmował 24. bm. w południe księcia Rumunii na osobnej audjencyi.

Węgiersko-kroacka deputacya regnikolarna uchwaliła, że kroacka deputacya ma ułożyć nuncyum z odpowiedzią na nuncyum węgierskie.

Sejm węgierski zgromadzi się dopiero 8. listopada.

Telegram berliński *N. f. Presse* z 24. bm. donosi: Książe Bismark zamknie jutro z rozkazu cesarza sesyę parlamentu Minister-prezydent hr. Roon zakomunikował ks. Bismarkowi udzielony mu przez cesarza na własną prośbę urlop jako pruskiemu ministrowi spraw zewnętrznych Nie wierzą tutaj pogłosce o stanowczem ustąpieniu księcia Bismarka z ministerstwa pruskiego.

W Alzacyi po wsiach i małych miasteczkach wybory wypadły w duchu umiarkowanym.

Zanosi się na nowe przesilenie w ministerstwie włoskiem. Na ministra prezydenta zostałby w takim razie powołany Minghetti.

Telegram z Hendaye donosi 27. bm: W Vera, Lesaca i innych gminach uderzono wczoraj we wszyskie dzwony na uczczenie. wielkiego zwycięztwa Karlistów Karliści mieli odciąć generała Nouvilas a wojsko jego zmusili do ucieczki.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wieden, 25. czerwca. Cesarzowa niemiecka przybyła o godzinie 8¼ na dworzec w Penzingu, w towarzystwie Najjaśniejszego Pana, który wyjechał był naprzeciw do St. Pölten. W Penzing oczekiwali ją Najjaśniejsza Pani, JCW. Arcyksiąże Następca tronu, Arcyksiążęta i Arcyksieżniczki. Byli także obecni książę rumuński, poselstwo niemieckie, dostojnicy cywilni i wojskowi. Po powitaniu udała się Cesarzowa niemiecka do Schönbrunu.

Berlin, 25. czerwca. Parlament zamknięty został przez księcia Bismarka, który z polecenia Cesarza wyraził zgromadzeniu podziękowanie rządów niemieckich za gorliwe trudy. Zdrowie Cesarza polepsza się. Cesarz wyjeżdza do Ems 5. lipca.

Rzym, 25. czerwca. Dziennik urzędowy ogłasza dekret królewski o wykonaniu ustawy klasztornej.

Odpowiedz. redaktor: Władysław Łoziński.

Dziennik urzędowy dla prenumerujących na dodatkowym arkuszu

Cennik lwowskiej Izby handl. i przem.
z 25. czerwca 1873.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kolei gal. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	226	50	228	—
Kolei lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	138	—	141	—
Banku hip. gal. po 200 zł. wpłata	—	—	—	—
Papierni czerlańsk. po zł. w. a.	—	—	—	—
Gal. banku krajowego	—	—	—	—
2. Listy zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. gal. 5-prc. w. a.	77	40	78	25
„ „ „ 4-prc. w. a.	71	—	72	—
Banku hipoteczn. gal.	85	25	86	—
Gal. zakładu kred. włościańskiego	94	—	95	50
3. Obligi za 100 zł.				
Indemnizacyjne gal.	75	25	76	—
Dukat holenderski	5	17	5	25
„ cesarski	5	20	5	28
Napoleond'or	8	88	8	98
Pół imperyał rossyjski	8	95	9	15
Rubel rossyjski srebrny	1	68	1	78
„ „ papierowy	1	48	1	49
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	66	1	68
Srebro	110	50	112	—

(Oprócz kupona bież.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.
Dnia 23. czerwca 1873.

(Za 100 zł.)	płacą	żądają
1. Dług Państwa.		
Jednolity dług państwa w bankn.	68.20	68.40
„ „ „ w srebrze	73.60	739.0
Losy z r. 1839 całe	286.—	289.—
„ „ 1839 piąta część	278.—	280.—
„ „ 1854 po 250 zł. 4-prc.	95.50	96.—
„ „ 1860 po 500 zł. 5-prc.	102.—	102.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5-prc.	117.—	119.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	136.50	138.—
Renty Como po 42 lir. austr.	25.50	26.—
2. Obligacye indemn. 5% za 100 zł.		
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	74.50	75.—
Galicyi	75.—	75.50
Niższej Austryi	93.—	94.—
Siedmiogrodu	73.50	74.25
Węgier	75.75	76.85
3. Akcye.		
Bank anglo-austr. po 200 zł. wpłata 50 prc.	197.—	198.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	276.—	277.—
Niższo-austr. tow. eskompt. po 500 zł.	980.—	990.—
Gal. banku kraj. à 200 zł. wpłata 40 prc.	—.—	—.—
Gal. banku hip. po 200 zł. wpłata 50 prc.	—.—	—.—
Gal. banku handl. i przem. à 200 zł. wpł. 40 prc.	—.—	—.—
Gal. tow. kred. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	1000.—	1002.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	591.—	593.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	227.50	228.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2200.—	2220.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	227.—	230.—
Lwow.-czern. kol. po 200 zł. w. a. w srebr.	138.50	139.50
Kol. naddniest. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (węg. część) à 200 zł. w sreb.	—.—	—.—
Kol. węg. gal. I. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	341.50	342.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	193.50	194.50
4. Listy zast. losowane. (za 100 zł.)		
Powsz. austr. tow. kred. ziem. 5-prc. w srbr.	99.75	100.25
Gal. zakl. kr. ziem. w Krak. los. w 18 lat. 6-prc.	95.50	96.—
„ „ „ „ „ „ 36 „ 6-prc.	94.50	95.—
„ „ „ „ „ „ 36 „ 5 i pół	100.—	100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	69.—	71.—
„ „ „ po 5 prc.	77.—	79.—
Gal. banku hipot. po 6 prc.	—.—	86.—
Gal. zakł. kred. włośc. po 6 prc.	93.50	94.50
Bank. narod. po 5 prc.	90.40	90.70
Węg. tow. ziem. po 5 i pół prc.	82.—	83.—
„ „ „ (rente) po 6 prc.	—.—	—.—
5. Oblig. z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	88.50	89.50
„ „ „ 100 zł. w. a.	87.—	—.—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5 prc.	102.—	—.—
„ „ „ „ II. emisyi	98.—	99.—
„ „ „ „ III. „	96.50	—.—
Kol. Albrechta à 300 zł. 5-prc. w. a.	—.—	89.50
Kol. nadniestrzańska à 300 zł. 5-prc. w. a.	55.50	55.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (węg. część) à 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
Kol. lwow.-czern.-jas. VI. emisyi à 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5-prc. w srbr.	79.50	80.—
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	179.50	180.50
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	98.—	99.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w, a.	27.—	29.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	—.—	25.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	14.50
Salma po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.25	27.75
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23.—	24,—
Poż, Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	56.—	57.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	25.—	26.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	22.50	23.50
Losy miasta Krakowa	—.—	—.—
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	93.75	94.25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	94.—	94.50
Hamburg za 100 M. B.	54.60	55.—
Londyn za 10 ft. szt.	111.50	111.75
Paryż za 100 fr.	43.60	43.75
Kurs złota.		
Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.27	5.29
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.92	8.93
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	110.75	111.—

Telegrafowany kurs wiedeński.
Dnia 25. czerwca.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	67	40
„ „ „ w srebrze	73	—
Losy z 1860 roku	101	75
Akcye banku wiedeńskiego	993	—
„ „ kredytowego	265	—
Londyn 10 funtów szterlingów	110	90
Srebro	110	—
Napoleond'or	8	90
Dukat	—	—

(1771 3—3) **Kundmachung.**

Z. 10078/873 Zur Besetzung der beim Magisttrate der Landeshauptstadt Czernowitz erledigten Amtsdienersstelle mit der Jahres-Entlohnung von 250 fl. und der Bekleidung wird der Konkurs auf 4 Wochen vom dritten Einschaltungstage in das betreffende Zeitungsblatt an gerechnet hiemit ausgeschrieben.

Zur Erlangung dieser Stelle ist nachzuweisen: 1. Ein Lebensalter vonnicht mehr als 40 Jahren. 2. Unbescholtenheit des Lebenswandels. 3. Die Kenntnis der deutschen Sprache in Wort und Schrift, und mindestens noch einer Landessprache.

Bewerber um diese Stellen haben, falls Sie in einer öffentlichen Bedienstung sich befinden ihre Kompetenzgesuche durch die vorgesetzte Behörde, sonst aber unmittelbar an den Magistrat in Czernowitz zu überreichen.

Vom Stadtmagistrate
Czernowitz 17. Juni 1873.

(1782 2—3 **Konkurs.**

Nr. 20108. Na skutek dekretu wys. c. k. Namiestnictwa z 31. maja b. r. l. 24032, którym zezwolono na otwarcie apteki dwunastej z prawem osobistego upoważnienia, rozpisuje się konkurs z terminem do 31. lipca 1873 i oznacza się dla tej apteki stanowisko w okolicy Zielonego koło kręconych słupów za rzeką Pasieki.

Kompetenci zechą do podań swoich załączyć potrzebne dowody co do wieku, uzdatnienia i dotychczasowej praktyki w zawodzie aptekarskim.

Magistrat król stoł. miasta.
Lwów dnia 16. czerwca 1873.

Z drukarni E. Winiarza.

DZIENNIK URZĘDOWY do GAZETY LWOWSKIEJ z dnia 26. Czerwca Nr. 145.

(1743 2—3) **Edict.**

Z. 5772. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird in der Streitsache des Nisen Nussbaum Wider Ignaz und Józefa Tuczyński pto 60 fl. ö. W. mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe Kläger Nisen Nussbaum um Zustellung des hiergerichtlichen Bescheides vom 28. Oktober 1872 Z. 13606 mittelst welchem der mit dem hg. Urtheile von 12. Juni 1872 Z. 6757 zugelassenen Haupteid für nicht abgeschworen und erloschen erkannt wurde, an die Belangten, und da der Aufenthaltsort der Belangten Józefa Tuczyńska und Ignaz Tuczyński unbekannt ist, um Bestellung eines Curators für dieselben gebeten. Es wird somit denselben der hiesige Landesadvokat Dr. Sternklar unter Substituirung des Landesadv. Dr. Mantel als Kurator bestellt, und der obige Bescheid demselben zugestellt. Hievon werden die Belangten mittelst dieses Ediktes verständigt.

Tarnopol, am 7. Mai 1873.

(1744 2—3) **Edikt.**

Z. 5183. Das k. k. Bezirksgericht Kenty gibt Kund, daß die vom Teschner k. k. Kreisgerichte unterm 1. November 1873 Z. 8830 zur Befriedigung der Forderung des Hr. Bernhard Windholz pr. 570 fl. ö. W. sammt Nebengebühren bewilligte executive Veräußerung der den Eheleuten Josef und Anna Boguniowski gehörigen keinen Tabularkörper bildenden Realität Nr. 62 in Bujaków im Grunde der gerichtlichen Schätzung vom 28. Juni 1872, beim hiesigen k. k. Bezirksgerichte in drei Terminen d. i. am 21. Juli 1873 am 25. August 1873 und am 15. September 1873 jedesmal um 9 Uhr Vormittag abgehalten werden wird.

Den Ausrufspreis bildet der gerichtlich erhobene Schätzungswerth im Betrage pr. 2098 fl. ö. W.

Jeder Kauflustige hat vor der Feilbietung ein Vadium von 10% des Ausrufspreises im runden Betrage pr 210 fl. ö. W im Baarem oder in den Staatsschuldverschreibungen und Pfandbriefen der priv. galiz. Bodenkreditanstallt, u. z. nach dem letzten aus der Gazeta lwowska ersichtlichen Wiener Tageskourse zu Händen der Gerichtskomision zu erlegen.

Der Schätzungsakt und die Feilbietungsbedingnisse können h. g der Ausweis der Steuern beim k. k. Steueramte Biała eingesehen werden.

Hievon werden die bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, die unbekannten und diejenigen welche erst später an die Gewähr gelangen, oder denen der Bescheid nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte zu Händen des Kurators Hr. Adv. Dr. Chrzanowski in Kenty, welchem Johann Hankus in Bujaków als Substitut beigegeben wird, und durch dieses Edikt verständigt.

Kenty am 16. November 1873.

(1747 2—3) **Konkurs.**

Nr. 52/873. Celem obsadzenia posad c. k. Notaryuszów w Rymanowie i Sieniawie rozpisuje się konkurs na 20 dni od dnia ostatniego ogłoszenia tego konkursu licząc.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swoje podania, w których udowodnić mają uzdolnienie §. 6. ust. not. wymagane do c. k. Izby notaryalnej w Przemyślu, jeżeli należą do stanu adwokatów lub Notaryuszów przez dotyczące Izby, jeżeli zaś należą do stanu urzędników przez przełożone swoje instancye.

C. k. Izba notaryalna.

w Przemyślu dnia 26. kwietnia 1873.

(1767 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1594. C. k. sąd powiatowy w Krościenku podaje do powszechnej wiadomości, że na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego w Nowym sączu z dnia 10. maja 1873 do l. 2025. uznano Józefa Szlagę syna zmarłego Sebastyana Szlagi z Kiezny za głupkowatego i ustanawia dla niego kuratora Józefa Sopatę z Kiezny.

C. k. sąd powiatowy.

Krościenko, 17. czerwca 1873.

(1768 2—3) **Edykt.**

Nr. 27087. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy, wedle podania zaginionego poświadczenia składu lwowskiej kasy zbiorowej c. k uprzyw galic. kolei żelaznej Karola Ludwika z dnia 18. lutego 1870 do Nr. dep. 292, a to wystawionego na złożoną przez p. Hermanna Haack na zapewnienie poboru kupionych materyałów starego żelaza w trzech sztukach galic. obligacyi indemnizacyjnych okręgu administracyjnego lwowskiego po 100 zł. Mk. Nr. 35279 35281 i 39335 z kuponami od dnia 1. listopada 1870 płatnymi ,kaucyę, ażeby poszczególnione poświadczenie składu c. k. sądowi krajowemu w przeciągu jednego roku przedłożyli, ileże po bezskutecznym upływie tego terminu, wzmiankowane poświadczenie za umorzone uznane zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 7. czerwca 1873.

(1775 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 25576. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem, Irę Schmoroka, że uchwałą z dnia dzisiejszego, na prośbę Antoniego Agopsowicza, wyznaczono termin do wykazania usprawiedliwienia prenotacyi sumy 400 zł. mk. w stanie biernym dóbr Fitków uskutecznionej, na dzień 4. lipca 1873 o 10. godzinie przed południem i doręczono tę uchwałę ustanowionemu równocześnie kuratorowi adw. Dr. Jekelesowi ze zastępstwem adw. Dr. Waldmanna.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 10. maja 1873.

(1776 2—3) **Ogłoszenie.**

Nro 2344. C. k. Sąd obwodowy niniejszem ogłasza że dnia 27 Listopada 1856 w Przemyślu bez rozporządzenia ostatniej woli zmarła Pesche Kronfeld — ponieważ miejsce pobytu spadkobierców Freidy Kronfeld i Beili Kronfeld sądowi nie jest wiadome, zatem wzywa się ich by w przeciągu roku jednego od daty tego ogłoszenia w sądzie obwodowym w Przemyślu zgłosili i swoje oświadczenie do powyższego spadku tem pewniej podali gdyż inaczej rozprawa spadkowa z ustanowionymi im kuratorami adw. p. Kozłowskim i adw. p. Skałkowskim przeprowadzoną zostanie.

Przemyśl dnia 14. Maja 1873.

(1785 2—3) **Edykt.**

Nro 1584. W skutek odezwy c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 5. marca 1873 l. 8977 rozpisuje się publiczna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. 173 w Kamionce Lipnik położonej, dotychczas do Iwana Zytosieckiego należącej ku zaspokojeniu sumy wekslowej 113 zł. w. a. zpn. Eliaszowi Szackierowi należących się.

Licytacya ta odbędzie się w dniach 21. lipca, 22. sierpnia i 22 września 1873, każdą razą o godz. 10. przed poł. w sądzie pod warunkami, które w registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rawa, dnia 28 kwietnia 1873.

(1792 2—3) **Obwieszczenie.**

Nro 2546. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Josla Sternberga przeciw Tymofijowi Konowalczuk pto 16 zł. 70 ct. a. w. zpn. przymusowa sprzedaż realności w Zalesiu pod nkons. 140 położonej dnia 9. września i 21. października 1873, a w razie nieudania się 18. listopada 1872, każdą razą o 9. godzinie zrana w tutejszym sądzie się odbędzie.

Jako cenę wywoławczą przyjmuje się cena sądowego oszacowania 600 zł. a. w. i każden chęć kupienia mający winien jest 10% takowej tj. 60 zł. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyi mogą być w tutejszo sądowej registraturze przejrzane lub odpisane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mielnica, dnia 15. czerwca 1873.

(1793 2—3) **Edykt.**

Nro 2484. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Sieniawie podaje się do wiadomości, iż na dniu 20. maja 1854 zmarł w Ryszkowej Woli Jan Malowany nie pozostawiwszy ostatnej woli rozporządzenia.

Ponieważ spadkodawca miał pozostawić ciotkę niewiadomego nazwiska w Michałówce powiecie Radymiejskim niegdyś zamieszkałą, której ani miejsce pobytu, ani też czyli i które osoby mają prawo do spadku po śp. Janie Malowanym tutejszemu sądowi wiadomem nie jest, przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegokolwiekbądź tytułu rościć sobie prawo do spadku, żeby w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia licząc z prawami swojemi do tutejszego sądu się zgłosili i do przyjęcia spadku tym pewniej się oświadczyli, w przeciwnym bowiem razie spadek jako bezdziedzicznym uznanym zostanie.

Sieniawa, 6. czerwca 1873.

(1800 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1393. pr. Celem wypuszczenia najmniej żądającemu, wykonania przeistoczenia t. j. przebudowania i przysposobienia zamku Złoczowskiego na sądowy dom więzienny i na biura, odbędzie się w c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie na dniu 20. lipoa 1873 o godzinie 10 przed południem publiczna licytacya za pomocą ofert na piśmie, które do rąk komisyi licytacyjnej składać należy.

Cena fiskalna wynosi 24038 zł. 6 ct. w. a.

Przegląd kosztorysów i planów, wedle których przebudowanie i przysposobienie to zamku Złoczowskiego i w ogóle roboty z tem połączone, uskutecznionemi być mają, dozwolony być może z przyczyny w toku jeszcze będącym sprawdzeniu tychże, dopiero od 15. lipca 1873 począwszy; zaś przegląd warunków licytacyjnych już od dnia dzisiejszego podczas godzin urzędowych, w Prezydyum sądu obwodowego w Złoczowie.

Pisemne oferty, aby mogły być przyjęte zawierać mają, imię przezwisko i miejsce zamieszkania oferenta, a gdyby jako oferent występywała spółka, każdego ze spólników tudzież jasno i dokładnie wyrażone oświadczenie oferenta, a w razie spółki wszystkich spólników że temuż lub tym wszystkie warunki licytacyjne dobrze są wiadomemi, że się warunkom tym bez wszelkiego zastrzeżenia całkowicie poddaje lub poddają i zobowiązania z tychże wynikające a to: w razie spółki wszyscy spólnicy do niepodzielnej ręki, t. j. jeden za wszystkich i wszyscy za jednego dopełniają.

Kwota pieniężna, za którą ofiarujący do wykonania wypuszczonej budowli -obowiązuje się, ma być w ofercie wyrażoną literami, oferta przez ofiarującego, a w razie spółki przez wszystkich spólników podpisaną a do oferty musi być dołączone wadyum w kwocie dwa tysiące czterysta 2400 zł. w. a. w gotówce, lub oprocentowanych państwowych papierach publicznych, policzonych w wartości podług przepisów do pokrycia wadyalnej sumy potrzebnej.

Z resztą odsyła się chęć licytowania mających do warunków licytacyjnych w prezydyalnem biurze c. k. sądu obwodowego w Złoczowie złożonych.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 17. czerwca 1873.

(1802 2—3) **Edict.**

Z. 19355. Das in den Nummern 67, 68 und 71 vom J. 1873 der Lemberger Zeitung eingeschaltete hiergerichtliche Edict vom 1. Februar 1873 Z. 3114 wird dahin berichtigt daß das darin erwähnte Türkenlos über 400 Franken mit der Nr. 539331 und nicht mit der Nr. 539336 versehen war.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 17. Mai 1873.

(1810 2—3) **Conkursausschreibung.**

Z. 4386 pr. Im Bereiche des Staatsbaudienstes im Herzogthume Schlesien, ist eine Bauadjunkten-Stelle in der Xten Rangsklasse und eine Baupraktikanten Stelle mit den nach dem Gesetze vom 15. April 1873 (R. G. Bl. Nr. 47 und 52) normirten Bezügen zu besetzen. Bewerber um eine dieser Stellen haben ihre Gesuche mit den Nachweisen der technischen Studien, der Kenntniß der Landessprachen. Bewerber um die Bauadjunkten-Stelle überdieß über die Befähigung für den Staatsbaudienst zu versehen und soferne sie bereits im öffentlichen Dienste stehen, im Wege ihrer vorgesetzten Behörde bis zum 20. Juli 1873, bei dem k. k. schlesischen Landespräsidium in Troppau einzubringen.

Troppau, am 19. Juni 1873.

(1804) **Ogłoszenie.**

Nr. 8529. W Imieniu Jego Cesarskiej Mości, c. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzeka na wniosek c. k. prokuratoryi państwa, na mocy Art. V ustawy z dnia 15 października 1868 nr. 142 Dz. p. p. że treść artykułu wstępnego czasopisma politycznego „Słowo“ z dnia 14. czerwca mieści w sobie istotę wykroczenia z §§ 300, 491 i 492 u. k. tudzież z Art. V ustawy z dnia 17. grudnia 1862 Nr. 8 Dz. p. p. ex 1863, że zatem zarządzona konfiskata tego czasopisma jest usprawiedliwioną i dalsze rozpowszechnienie onegoż w krajach w Radzie Państwa we Wiedniu reprezentowanych na mocy Art. V ustawy z dnia 15. października 1868 L. 142 Dz. p. p. jest zabronionem.

Co się do wiadomości powszechnej podaje.

Z c. k. sądu krajowego w sprawach karnych.

Lwów dnia 21. czerwca 1873.

(1805) **Ogłoszenie.**

Nr. 8560. W imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. sąd krajowy dla spraw karnych jako prasowy we Lwowie, orzeka na wniosek c. k. Prokuratoryi państwa na mocy art. V ust. z dnia 15. października 1868 l. 142 D. p. p. że illustracya umieszczona na stronnicy 4 czasopisma humorystyczno-satyrycznego „Strachopud“ Nr. 14 z dnia 15/28 maja 1873 pod napisem: „Minister rodak, kartyna bez słów“, zawiera w sobie istotę wykroczenia z § 300 u. k. i art. V ust. z dnia 17. grudnia 1862 nr. 8, Dz. p. p. ex 1863, że zatem zarządzona konfiskata Nr. 14. z dnia 15/28 maja 1873 czasopisma „Strachopud“ jest usprawiedliwioną i dalsze tegoż rozpowszechnienie na mocy art. V z dnia 15. października 1868, l. 162 Dz. p. p. jest zakazanem,

Co się do publicznej podaje wiadomości.

Lwów, dnia 21. czerwca 1873.

(1807 1—3) **Konkurs.**

L. 13036. Trzy posady oficyałów pocztowych III klasy w okręgu galic. Dyrekcyi poczt. Pensya 700 zł. a. w. Kaucya 600 zł.

Podania zaopatrzone w prawem oznaczone wymogi mają być w przeciągu trzech tygodni do c. k. galic. Dyrekcyi poczt wniesione.

Trzy posady akcesistów pocztowych II kl. w okręgu galic. Dyrekcyi poczt. Pensya 500 zł. a. w. Kaucya 400 zł.

Udokumentowane podania mają być przy wyszczególnieniu prawnie przepisanych wymogów w przeciągu dwóch tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie wniesione.

Z c. k. Dyreycyi poczt.

Lwów 23. czerwca 1873.

Concurs.

Z. 13036. Drei Postoffizialsstellen III Klasse im galiz. Postdirections-Bezirke. Jahresgehalt 700 fl. ö. w., Caution 600 fl.

Gesuche sind mit dem Nachweise der gesetzlichen Erfordernisse binnen drei Wochen bei der k. k. galiz. Postdirection einzubringen.

Drei Postakcesistenstellen II Kl. im galiz. Postdirectionsbezirke. Jahresgehalt 500 fl. ö. W. Caution 400 fl.

Dokumentirte Gesuche sind mit der Nachweisung der gesetzlichen Erfordernisse binnen zwei Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. Postdirection.

Lemberg, 23. Juni 1873.

(1813 1—3) **Edikt.**

Z. 1024. Vom k. k. Bezirksgerichte in Bohorodczany wird verlautbart, daß Chaja Inslichat aus Bohorodczany gegen Margarethe Dech aus Horocholina wegen Zahlung von 28 fl ö. W, sNg. am 28. Februar 1873 Z. 1024 die Klage überreichte, worüber die Tagfahrt zur summarischen Verhandlung auf den 2. Juli 1873 um 9 Uhr Vormittags hiergerichts bestimmt wurde.

Da der jetzige Aufenthaltsort der Belangten nicht bekannt ist, so wurde für dieselbe Stefan Jakóbów aus Horocholina zum Curator bestellt mit welchem obige Angelegenheit verhandelt werden wird.

Hievon wird Belangte verständigt und angewiesen, bei obigem Termine selbst zu erscheinen oder dem bestellten Vertreter die nöthigen Behelfe mitzutheilen oder einen Vertreter zu ernennen und solchen dem Gerichte anzuzeigen, überhaupt das zur Vertheidigung Erforderliche einzuleiten, widrigens sie sich die üblen Folgen selbst zuzuschreiben haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Bohorodczany, 13. März 1873.

Erkenntniße.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 13. Juni 1873, Z. 17556, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift „Vyznamenaní ministři“ in der Zeitschrift „Čech„ Nr. 132 vom 11. Juni 1873 begründet den Thatbestand des Verbrechens der Majestätsbeleidigung nach § 63 und das Vergehen der Aufwiegelung nach § 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. B., Nr. 142, und § 6 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 10. Juni 1873, Zl. 17110, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels unter der Rubrik „Politický obzor“ mit der Aufschtift „Ve Vidní“ in der Zeitschrift „Delnické listy“ Nr. 11 vom 6. Juni 1873 begründet den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 a St. G.; der Inhalt der Artikel mit der Ueberschrift „V Čechách“ in der Rubrik „Politický obzor“ dann mit der Ueberschrift „Čechy“ in der Rubrik „Z dělnického světa“ in derselben Zeitschrift „Dělnické listy“ Nr. 11 vom 6. Juni 1873 begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142 und § 6 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 10. Juni 1873, Zl. 17333, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift „Rusky hlas o nynějším postavení se v záp Slovanů a jich poměru“ in der Zeitschrift „Krakonoš“ Nummer 45 vom 8. Juni 1873 begründet den Thatbestand des Verbrechens der Ruhestörung nach § 65 a St. G., ferner der Correspondenzartikel auf der 2. Blattseite mit der Bezeichnung „Z Prahy (Puv. dop.)“ begründet den Thatbestand der Aufwiegelung nach § 300 St. G., und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142, und § 6 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten. (1814)

(1795 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 27533. Z końcem czerwca 1873 zostanie c. k. urząd górniczy w Jaworznie zwiniętym, załatwienie zaś czynności zaległych tego urzędu, w skutek rozporządzenia wys. c. k. ministerstwa skarbu z dnia 8. czerwca 1873 do l. 7219. rozpocznie 1. lipca 1873 c. k. urząd podatkowy w Chrzanowie.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów dnia 20. czerwca 1873.

(1721 3—3) **Kundmachung.**

Z.1898. Vom k. k. Bezirksgerichte Biala wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die mit kreisgerichtlichen Bescheid dto Teschen 4. März 1873 Nr. 2545 bewilligte executive Veräußerung der dem Hr. Anton Frenzel gehörigen Realität Nr. 331 in Biala wegen an Hr. Julius Gabriel schuldigen 800 fl. s. NG. hiergerichts am 18. Juli und am 18. August 1873 jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Feilbiethungsbedingnißen vorgenommen werden wird:

1. Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr. 7805 fl. 50 kr. angenommen, unter welchem diese Realität an diesen Terminen nicht verkauft werden wird.

2. Jeder Kauflustige hat als Vadium 10% des Schätzungswerthes somit 781 fl. entweder im baarem Gelde oder in Staatspapieren nach dem Course des der Licitations vorhergehenden Tages zu Händen der Licitationskommission zu erlegen, das Vadium des Erstehers wird, wenn es in baarem Gelde besteht, auch Abschlag des Kaufschillings, sonst aber, nur zur Sicherstellung der Erfüllung der Bedingnisse zurückbehalten den übrigen Mitlizitirenden aber sogleich rückgestellt werden.

3. Der Ersteher hat den dritten Teil des Kaufschillings mit Einrechnung des baar erlegten oder in baares Geld umzutauschenden Vadiums binnen 14 Tagen nach an ihn erfolgten Zustellung des die Licitation genehmigenden Bescheides zu Gericht zu erlegen, nach welchem Erlage ihm der Besitz der erstandenen Realitäte über sein Anlangen eingeräumt werden wird. Vom Tage dieser Besitzeinräumung hat der Ersteher alle Nutzungen zu beziehen, dagegen auch alle Lasten zu tragen.

4. Die übrigen Feilbiethungsbedingnisse, so wie der Schätzungsakt und Tabularextract können hiergerichts, dagegen der Ausweis der Grundentlastungsschuldigkeiten und Steuern beim ho. Steueramte eingesehen werden.

Hiezu werden Kauflustige eingeladen.

Biała, den 30. April 1873.

(1732 3—3) **Edikt.**

Zl. 13374. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird dem Hr. Josef Grauer unbekannten Aufenthaltsortes mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe wider ihn als Akzeptanten und Hr. Moriz Grauer als Aussteller, Hr. Jakob Gross, Fabrikant in Biala wegen Solidarzahlung einer Wechselforderung von 700 fl. ö. W. s. NGB., die Wechselklage de pr. 28. Mai 1873 Z 13374 angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber der Zahlungsauftrag mit hg. Beschluß vom 5. Juni 1872 Z 13374 erlaßen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Josef Grauer unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deßen Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Adv. Dr. Styczeń mit Substituirung des Adv. Dr. Korczyński als Kurator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau am 5. Juni 1873.

(1758 3—3) **Edykt.**

Nro 12267. C k. sąd krajowy krakowski wiadomo czyni, iż p. S Kellermanowi zaginął weksel ddto Biała 1. kwietnia 1873 na 752 zł. 32 kr. w. a. opiewający, w połowie sierpnia 1873 płatny, podpisem wystawcy w chwili zagubienia nieopatrzony przez S. Kellermanna akceptowany, i poleca wszystkim, którzyby weksel ten posiadali, aby w ciągu dni czterdziestu pięciu (45) licząc od dnia płatności wekslu, takowy c. k. sądowi krajowemu w Krakowie przedłożyli, albowiem po bezkutecznym upływie czasu tego, weksel powyższy za umorzony uznanym zostanie.

Kraków 3. czerwca 1873.

(1760 3—3) **Edykt.**

Nro 7675. C. k. sąd powiatowy deleg. miejski cyw. w Krakowie czyni wiadomo, że w dniu 18 listopada 1858, zmarła w szpitalu św. Łazarza w Krakowie Agata Mirowska służąca z Podgórza mająca pochodzić, lat 42, bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli

Ponieważ niewiadomo, komu prawo do pozostałego po tejże spadku przysłuża, przeto wzywa się wszystkich, roszczących sobie jakiekolwiek do tegoż pretensye, ażeby w przeciągu roku od daty niniejszego ogłoszenia zgłosili się do tutejszego sądu i po wywiedzeniu się z służącego im prawa, przyjęcie spadku wnieśli, w przeciwnym bowiem razie, pertraktacya spadku, którego kuratorem ustanowiono adw. dr. Stycznia, z tymi, którzy się do spadku zgłoszą i z praw swoich przed sądem się wywiodą, przeprowadzoną i tymże spadek przyznanym zostanie — część zaś nieprzyjęta spadku, lub w razie nie zgłoszenia spadkobierców, cały spadek jako bezdziedziczny skarbowi państwa wydanym zostanie.

Kraków, dnia 29. maja 1873.

(1763 3—3) **Edykt.**

Nro 2992. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Nowym Targu na prośbę Anny z Klockow Gewontowej de praes. 22. lutego rb. l. 1240 o ogłoszenie Michała Muchy urodzonego w Wittowie dnia 29. lipca 1789 wziętego do wojska dnia 22. września 1873 od którego to czasu ani o jego miejscu pobytu ani o życiu żadnej wiadomości nie ma, — za zmarłego celem przeprowadzenia pertraktacyi spadku po tymże pozostałego, wzywa go c k. sąd powiatowy w Nowym Targu aby się w przeciągu roku w sądzie stawił lub w inny jaki sposób sąd o swym miejscu pobytu i życiu uwiadomił, gdyżby w razie przeciwnym do ogłoszenia go jako zmarłego przystąpiono — postanawiając mu równocześnie kuratora w osobie tutejszego c. k. notaryusza p. Karola Hosza.

Z c. k. sądu powiatowego.

Nowytarg, dnia 10. czerwca 1873.

(1773 3—3) **Obwieszczenie**

Nr. 30372. W skutek rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa rolnictwa odbędzie się w czasie tegorocznych feryi szkolnych kurs nauki rolnictwa dla nauczycieli ludowych w zakładzie wyższej szkoły rolniczej w Dublanach.

Kurs ten obejmujący wykłady rolnictwa, o systemach gospodarskich i płodozmianach, o pognojach, uprawie roli, łąk, pastwisk, o uprawie roślin, o narzędziach rolniczych, dalej o chowie zwierząt domowych, wykłady nauki ogrodnictwa, sadownictwa, pszczelnictwa, a nadto wykłady z chemii i fizyki w zastosowaniu do nauki rolnictwa, rozpocznie się z dniem 20. lipca br. i trwać będzie do 20. sierpnia tegoż roku.

Nauczyciele ludowi, którzy zostaną przyjęci na słuchaczów tego kursu jako stypendyści otrzymają bezpłatne pomieszkanie w Dublanach, każdy 40. zł. w. a. na wyżywienie się przez czas trwania kursu i zwrócone mu będą koszta jazdy do Dublan i nazad według taryfy dla wagonów trzeciej klasy; a gdzie nie można użyć kolei żelaznej według taryfy dla osobowych wozów pocztowych (deliżansów).

Wypłaty nastąpią za przybyciem przyjętego hospitanta do Dublan po wpisaniu go jako słuchacza kursu przez Dyrekcyą zakładu i będą uskutecznioue w ciągu kursu ra tami.

Na kurs ten przyjmowani będą jako stypendyści wyłącznie tylko nauczyciele szkół ludowych. Pierwszeństwo zaś mają nauczyciele tych szkół ludowych, przy których istnieje szkoła powtarzania połączona z nauką rolnictwa lub gdzie założenie takiej szkoły jest w toku albo jest uzasadnioną nadzieja, że zostanie w krótce założoną; potem nauczyciele, którzy czasu wolnego od obowiązku swego nauczycielskiego używają z dobrym skutkiem dla pielęgnowania jednej z gałęzi rolnictwa, nakoniec nauczyciele odszczególniający się gorliwością i nienaganuem pod każdym względem prowadzeniem.

Nauczyciele szkół miejskich, realnych, seminaryów nauczycielskich itp. mogą otrzymać przyjęcie jako słuchacze tego kursu na własny koszt; o ile na to dozwoli ograniczona do 50. hospitantów liczba ogólna słuchaczów.

Nauczyciele ubiegający się o przyjęcie na ten kurs mają podania swoje najpóźniej do 1. lipca br. wnieść do przełożonej Rady szkolnej okręgowej. W podaniu należy wykazać czy kandydat brał udział jako słuchacz kursu nauki rolnictwa, który się odbywał w Dublanach podczes feryi szkolnych roku 1870 lub nie; oraz nadmienić czy i jakie specyalne nauki rolnictwa, gdzie i w jaki sposób zaczerpnął? czy i którą gałęź gospodarstwa wiejskiego uprawiał faktycznie?

Podania wniesione po pierwszym lipca nie będą uwzględnione.

Karty przyjęcia wręczone zostaną przyjętym kandydatom przez c. k. Starostwo powiatu, w którym dotycząca szkoła się znajduje.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 17. czerwca 1873.

(1780 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nro 5257. Na posadę nadzorcy więzień przy tarnopolskim c. k. sądzie obwodowym w jedynastej klasie rangi ze systemizowaną płacą i dodatkiem czynnej służby 150 zł. w. a.

Ubiegający się o tę posadę wniosą swe należycie adstruowane podania do 1. sieipnia 1873 r. do Prezydynm c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu; ci zaś którzy o taką samą posadę w Samborze wieśli już swe podania w dokumenta wykazujące ich uzdolnienie do tej posady zaopatrzone, powołać się mają tylko na swe poprzednio do Sambora wniesione podanie.

Lwów, dnia 20. czerwca 1873.

(1781 3—3) **Edykt.**

Nro. 1940. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku, podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia należytości 147 zł. 52 kr. w. a. nakazem zapłaty z dnia 10. marca 1868 l. 617 Ozyaszowi Lilien przyznaneji wraz z procentami po 6% od 1. maja 1862 bieżącemi, oraz kosztami sądowemi w kwocie 4 zł. 93 ct. w. a i kosztami egzekucyjnemi 3 zł. 32 kr., 6 zł. 17 kr., 22 zł. 96 kr. w. a. poprzednio i obecnie w kwocie 6 zł. 2 kr. w. a. przyznanemi, odbędzie się w budynku sądowym dnia 15 lipca, 12. sierpnia i 16. września 1873 każdą razą o godzinie 10. rano, publiczna przymusowa sprzedaż realności gruntowej pod nk. 23 w Königsbergu, do dłużników Henryka i Doroty Müllerów należącej, ciała tabularnego nie stanowiącej, według protokołu z dnia 24. kwietnia 1868 l. 1220 zastawowo opisanej, a według protokołu z dnia 16. listopada 1871 l. 3961 egzekucyjnie na kwotę 1780 zł. w. a. oszacowanej — pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywoławczą wyznacza się cena szacunkowa w kwocie 1780 zł. w. a. i gospodarstwo rzeczone przy pierwszych dwóch terminach tylko za — lub wyżej ceny szacunkowej, zaś przy trzecim termi nie nawet poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę, najwięcej ofiarującemu sprzedane będzie.

2. Chęć kupienia mający winni przed przystąpieniem do licytacyi złożyć do rąk komisyi zadatek wynoszący 10 procentów ceny licytacyjnej, a to w gotówce, lub papierach publicznych podług ostatniego kursu

Resztę warunków, jak również akt opisania i oszacowania, można w registraturze sądowej przejrzeć. — Oraz zawiadamia sie tych wierzycieli, którzyby w czasie prowadzonej egzekucyi prawo fantu na wspomnianej realności uzyskali, że im kuratora w osobie c. k. notaryusza Dra Strzelbickiego w Leżajsku postanowiono.

Leżajsk, dnia 30. kwietnia 1873.

(1786 **Concurs-Ausschreibung** 3—3)

für ein forstliches Studienstipendium.

Z. 5682/577. Von Seite des k k. Ackerbau Ministeriums kömmt ein Studienstipendium vou Vierhundert (400) Gulden jährlich, für einen ordentlichen Härer an der k. k. Forst-Akademie in Mariabrunn, auf die Dauer der Studien au dieser Akademie zur Verleihung.

Bewerber um dieses Stipendium haben nebst dem Maturitäts-Zeugniß von einem Obergymnasium oder einer Oberrealschule, eventuell den sonstigen Verwendungs-Nachweisen, auch ein Mittellosigkeits- und Moralitäts-Zeugniß, und falls sie bereits Hörer un der k. k. Forst-Akademie sind, die an derselben erworbenen Studienzeugnisse ihrem Gesuche beizuschließen, welches an das k. k. Ackerbau-Ministerium zu stylisiren, und bei der Direction der k. k. Forst-Akademie bis längstens 1. September l. J. einzubringen ist.

Vom k. k. Ackerbau-Ministerium.

Wien, am 8. Juni 1873.

(1787 **Concurs-Ausschreibung** 3—3)

für forstliche Reisestipendien.

Z. 5682/577. Von Seite des k. k. Ackerbau Ministeriums werden zwei forstliche Reisestipen- von je achthundert (800) Guldeu, für absolvirte Hörer der k. k. Forst-Akademie Mariabrunn verliehen, um solchen die weitere theoretische und praktische Ausbildung durch den Besuch fremder Institute und Forstobjekte zu erleichtern.

Bewerber um ein solches Stipendium haben ihre mit dem klassenmässigen Stempel versehenen an das k. k. Ackerbau-Ministerium zu stylisirenden Gesuche, mit dem Zeugniße über die vollständige Absolvirung sämmtlicher Fachschulen an der k. k. Forstakademie und dem Nachweise über die etwa nachgefolgte Praxis, welche bei sonst gleichen Verhältnissen einen Vorzug begründet, dann mit einem Moralitäts-Zeugnisse zu belegen und Ziel und Plan der Studienreise beizufügen

Die Einreichung der Gesuche hat bis längstens 1. Oktober l. J. bei der Direktion der k. k. Forstakademie Mariabrunn zu erfolgen. Die Ausfolgung des zuerkannten Stipendiums wird von der schriftlichen Erklärung des Bewerbers, den speziellen ihm auf Grundlage der Vorschläge des Professoren-Collegiums vom Ministerium ertheilten Weisungen nachkommen zu wollen, abhängig gemacht.

Vom k. k. Ackerbau-Ministerinm.

Wien, am 8. Juni 1873.

(1762 3—3) **Kundmachung.**

Z. 5886. Das k. k. Bezirks-Gericht Kenty gibt Kund, daß zur Befriedigung der Forderung des Johann Blachura gegen Johann Koziołek pr. 125 fl. ö. W. sammt Zinsen und Nebengebühren die executive Feilbietung der dem Johann Koziołek gehörigen keinen Grundbuchskörper bildenden executiv unterm 14. Juni 1872 Z. 4541 geschätzten Realität Nr. 118 cons. in Bujaków bewilligt und dieselbe hiergerichts in drei Terminen d. i. am 14. Juli 1873 am 18. August 1873 und am 22. September 1873 jedesmal um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

Jeder Kauflustige ist verpflichtet ein Vadium von 10% des Ausrufspreises im runden Betrage pr. 83 fl. ö. W. im Baarem oder in den Staatsschuldverschreibungen nachdem aus der letzten Gazeta Lwowska ersichtlichen Wiener Tagescourse zu Händen der Feilbietungs-Comission zu erlegen.

Das Pfändungs und Schätzungsprotokoll, so wie die Bedingungeu können bei Gericht, der Ausweis der Steuern hingegen beim k. k. Steueramte in Biała eingesehen werden.

Hievon werdeu die bekannten Gläubiger zu eigenen Händeu; die unbekannten hingegen, dann jene denen der Feilbietungsbescheid nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, oder welche erst später Pfandrecht erwerben sollten zu Händen des Curators Hr. Adv. Dr. Chrzanowski und durch dieses Edict verständigt.

Kenty, am 28. März 1873.

(1790 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1603· c. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Bolechowie czyni się w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego Samborskiego z dnia 18. lutego 1873 do l. 287 wiadomo, że celem umorzenia wywalczonej przez Fradlą Hauptmannową sumy wekslowej 60 zł. z odsetkami 6% od 2. lipca 1870 bieżącemi, kosztami sądowemi w kwocie 4 zł. 37 ct. i kosztami egzekucyi w kwotach 2 zł. 2 zł. 37 ct 2 zł. 46 ct. i 3 zł. 81 ct. połowa realności pod l d. 95 w Bolechowie położona, ciała tabularnego niestanowiąca, Józefa Bublika własna, i sądownie na 280 zł. wa. oszacowana w sądzie tutejszym w terminach 18. lipca 22. sierpnia i 19 września 1873 każdą razą o godzinie 10. przed południem przez publiczną licytacyę, a to przy pierwszych dwóch terminach tylko za, lub powyżej zaś na trzecim i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie, do czego chęć kupienia mających niniejszem z tem dodatkiem się zaprasza, że sprzedać się mająca realność na miejscu, zaś warunki licytacyi w sądzie tutejszym każdego czasu przeglądnąć można.

Bolechów dnia 15. czerwca 1873.

(1791 3—3) **Obwieszczenie.**

Nro 2573. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Bolechowie, czyni się wiadomo, że celem ściągnienia wywalczonej przez Mojżesza Hauptmanna kwoty 375 zł. w. a. zpn. realność pod l. d. 22. w Wołoskiej wsi położona, ciała tabularnego nie stanowiąca, a Michała Luhowego własna, w sądzie tutejszym w trzech terminach, a to: 21. lipca, 29. sierpnia i 24. września 1873 każdą razą o godzinie 10. przed południem, przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej, zaś przy trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej w drodze publicznej licytacyi sprzedaną zostanie. Cena szacunkowa wynosi 983 zł. a zakład 100 zł., reszta warunków licytacyi można każdą razą w sądzie tutejszym przeglądnąć.

Bolechów, dnia 15. czerwca 1873.

(1794 3—3) **Konkurs.**

Nr. 5069. na trzy posady kancelistów sadów powiatowych w Brodach, Turce i Czortkowie w jedenastej klasie rangi ze systemizowaną początkową płacą 600 zł. i dodatkiem aktywalnym, 150 względnie 120 zł. wa.

Ubiegający się o te posady winni wnieść swe podania do odnośnych Prezydjów sądów obwodowych w Złoczowie, Samborze lub Tarnopolu do 1. sierpnia 1873 r. dodając czyli w razie przeniesienia na te posady kancelistów już czynnych posadę taką samą przy innym sądzie powiatowym przyjąć by chcieli.

Lwów dnia 20. czerwca 1873.

(1669 3—3) **Edykt.**

Nro. 6084. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia niniejszem p. Szyję Morer, że p. Markus Unger wniósł przeciw niemu prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wexlową 150 złr. a. w., której uchwałą z duia dzisiejszego do L. 6089 zadosyć uczyniono. — Ponieważ miejsce pobytu Szyi Morer nieznane, ustanowiono dla niego kuratorem p. adw. Dr. Wajgarta z substytacyą p. adw. Dr. Dworskiego w Przemyślu, wzywając go, ażeby z kuratorem co do środków obrony swej w czas się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, inaczej skutki swej opieszałości sam sobie przypisze.

Przemyśl dnia 7. czerwca 1873.

1788 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 23755. W celu zabezpieczenia dostawy konserwy na gościńce rządowe w Tarnopolskim okręgu budowniczym na rok 1874, 1875 i 1876 odbędzie się w dniu 15 lipca br. w c. k. starostwie w Tarnopolu licytacya przez składanie pisemnych ofert.

Dostawa potrzebnego szutru na rok 1874 wynosi 2080 pryzm. w sumie fiskalnej 10272 zł. 70 ct. wa.

Bliższe warunki licytacyi, jak niemniej wykaz przestrzeni, na które materyał ten dostarczyć należy, przejrzane być mogą w nadmienionem Starostwie, gdzie także oferty na cały 3 letni okres czasu, lub tylko na rok 1874, zaopatrzone w 5% wadyum, z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale także i literami w oznaczonym terminie do 12. godziny w południe dodane być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 17. czerwca 1873.

Z drukarni E. Winiarza.